

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1425/2003 af 11. august 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 466/2001 for så vidt angår patulin ⁽¹⁾ .....** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1426/2003 af 11. august 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager .....
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1427/2003 af 11. august 2003 om berigtigelse til forordning (EF) nr. 1143/2003 om fastsættelse af støttebeløbet for ikke-egreneret bomuld for perioden 1. juli 2002 til 31. marts 2003 i produktionsåret 2002/03** 6
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1428/2003 af 11. august 2003 om tilføjelse til bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler »ΦΑΣΟΛΙΑ ΠΙΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ« (»Fasolia kæmpe/elefantbønner fra Kastorias«) .....** 7
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1429/2003 af 11. august 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 2090/2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 for så vidt angår fysisk kontrol ved udførsel af landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitutioner .....** 13
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1430/2003 af 11. august 2003 om justering af den maksimale procentsats for B-afgiften i sukkersektoren og ændring af minimumsprisen for B-sukkerroer for produktionsåret 2003/04 .....** 15
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1431/2003 af 11. august 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1501/95 for så vidt angår betingelserne for udbetaling af eksportrestitutioner for korn .....** 16

★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1432/2003 af 11. august 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår anerkendelse af producentorganisationer og foreløbig anerkendelse af producentsammenslutninger	18
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1433/2003 af 11. august 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår driftsfonde, driftsprogrammer og finansiel støtte	25
Kommissionens forordning (EF) nr. 1434/2003 af 11. august 2003 om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager (druer til spisebrug)	39
★ Kommissionens direktiv 2003/78/EF af 11. august 2003 om prøveudtagnings- og analysemetoder til officiel kontrol af indholdet af patulin i levnedsmidler ⁽¹⁾	40

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Konference mellem regeringsrepræsentanter fra medlemsstaterne

2003/596/EF, Euratom:

★ Afgørelse truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer den 23. juli 2003 om udnævnelse af dommere og generaladvokater ved De Europæiske Fællesskabers Domstol	45
---	----

Kommissionen

2003/597/EF:

★ Kommissionens beslutning af 4. august 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 93/25/EØF for så vidt angår de statistiske undersøgelser af fåre- og gedebestanden og fåre- og gedeproduktionen (meddelt under nummer K(2003) 2801)	46
---	----

2003/598/EF:

★ Kommissionens henstilling af 11. august 2003 om forebyggelse og reduktion af patulinforureningen i æblesaft og æblesaftingredienser i andre drikkevarer ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 2866)	54
---	----

Berigtigelser

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1381/2003 af 31. juli 2003 om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for sorghum inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 699/2003 omhandlede licitation (EUT L 194 af 1.8.2003)	60
---	----

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1425/2003
af 11. august 2003
om ændring af forordning (EF) nr. 466/2001 for så vidt angår patulin
(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 af 8. februar 1993 om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 3,

efter høring af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler (SCF), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 466/2001 ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 563/2002 ⁽³⁾, fastsættes der grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i levnedsmidler. Der er fastsat grænseværdier for nitrat, aflatoksiner, ochratoksin A, bly, cadmium, kviksølv, 3-MCPD og dioxin.
- (2) Nogle medlemsstater har vedtaget eller planlægger at vedtage grænseværdier for patulin i frugtsaft, navnlig æblesaft og æbleprodukter indeholdende frugtkød, såsom æblekompot og æblemos, samt i sådanne produkter bestemt til spædbørn og småbørn. På baggrund af de eksisterende forskelle medlemsstaterne imellem og de konkurrenceforvridninger, som kan blive resultatet deraf, må der træffes EF-foranstaltninger til at sikre markedets enhed, samtidig med at proportionalitetsprincippet respekteres.
- (3) Patulin er et mykotoksin, der produceres af svampe af flere forskellige slægter, f.eks. *Penicillium*-, *Aspergillus*- og *Byssoschlamys*-arter. Patulin kan forekomme i mange mugne frugter, korntyper og andre fødevarer, men æbleprodukter er den største kilde til patulinforurening.
- (4) Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler godkendte på sit møde den 8. marts 2000 den midlertidige maksimale tolerable daglige indtagelse (PMTDI) på 0,4 µg/kg kropsvægt for patulin.

- (5) I 2001 blev der inden for rammerne af Rådets direktiv 93/5/EØF af 25. februar 1993 om bistand til Kommissionen og samarbejde fra medlemsstaternes side ved den videnskabelige gennemgang af spørgsmål vedrørende levnedsmidler ⁽⁴⁾ (SCOOP) som en særskilt arbejdsopgave gennemført en vurdering af EU-befolkningens indtagelse af patulin via kosten (»Assessment of the dietary intake of patulin by the population of EU Member States«). Fra vurderingen kan det konkluderes, at den gennemsnitlige eksponering synes at ligge et godt stykke under PMTDI på 0,4 µg/kg kropsvægt. For særlige forbrugergrupper, især små børn, og i de værste tænkelige tilfælde er patulineksponeringen dog mere omfattende, men stadig under PMTDI.

- (6) Forordning (EF) nr. 466/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 466/2001 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 5 indsættes som stk. 4:

»4. Kommissionen skal revidere senest den 30. juni 2005 grænseværdierne for patulin i punkt 2.3.1 og 2.3.2 i bilag I, sektion 2, med henblik på at reducere dem under hensyntagen til udviklingen af den aktuelle videnskabelige og teknologiske viden og til gennemførelsen af »Code of Practice for the prevention and reduction of patulin contamination in apple juice and apple juice ingredients in other beverages« (retningslinjer for god praksis med henblik på forebyggelse og reduktion af patulinforurening i æblesaft og æblesaftingredienser i andre drikkevarer).«
- 2) Bilag I ændres som anført i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. november 2003.

⁽¹⁾ EFT L 37 af 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 77 af 16.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 86 af 3.4.2002, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 52 af 4.3.1993, s. 18.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

I sektion 2 (mykotoksiner) i bilag I indsættes følgende som punkt 2.3:

»Produkt	Grænseværdier for patulin (µg/kg eller ppb)	Prøveudtagningsmetode	Referenceanalysemetode
2.3 Patulin			
2.3.1 — Frugtsaft, navnlig æblesaft og frugtsaftingredienser i andre drikkevarer ⁽¹⁾ , herunder frugtnektar ⁽¹⁾ — Koncentreret frugtsaft ⁽¹⁾ efter rekonstituering efter producentens anvisninger.	50,0	Direktiv 2003/78/EF	Direktiv 2003/78/EF
2.3.2 Spiritus ⁽²⁾ , cider og andre gærede drikkevarer, der er fremstillet af æbler, eller som indeholder æblesaft	50,0	Direktiv 2003/78/EF	Direktiv 2003/78/EF
2.3.3 Æbleprodukter indeholdende frugtkød, herunder æblekompot og æblepuré, bestemt til direkte konsum	25,0	Direktiv 2003/78/EF	Direktiv 2003/78/EF
2.3.4 — Æblesaft og æbleprodukter indeholdende frugtkød, herunder æblekompot og æblepuré, der er bestemt til spædbørn og småbørn ⁽³⁾ , og som er mærket og sælges som bestemt til spædbørn og småbørn — Anden baby mad ⁽⁵⁾	10,0 ⁽⁴⁾	Direktiv 2003/78/EF	Direktiv 2003/78/EF

⁽¹⁾ Frugtsaft, herunder frugtsaft fremstillet af koncentrat, koncentreret frugtsaft og frugtnektar, som defineret i bilag 1 og 2 til Rådets direktiv 2001/112/EF af 20. december 2001 om frugtsaft og visse lignende produkter bestemt til konsum (EFT L 10 af 12.1.2002, s. 58).

⁽²⁾ Spiritus som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 af 29. maj 1989 om fastlæggelse af almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af spiritus (EFT L 160 af 12.6.1989, s. 1), senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 3378/94 af 22. december 1994 (EFT L 366 af 31.12.1994, s. 1).

⁽³⁾ Spædbørn og småbørn som defineret i artikel 1 i Kommissionens direktiv 91/321/EØF af 14. maj 1991 om modermælkserstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn (EFT L 175 af 4.7.1991, s. 35), senest ændret ved direktiv 2003/14/EF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 37), og i artikel 1 i Kommissionens direktiv 96/5/EF, Euratom af 16. februar 1996 om forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealer og baby mad til spædbørn og småbørn (EFT L 49 af 28.2.1996, s. 17), senest ændret ved direktiv 2003/13/EF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 33).

⁽⁴⁾ Der valideres en analysemetode ved en international ringtest, som gennemføres inden den 1. november 2003 med henblik på at godtgøre, at indhold på 10 µg/kg patulin kan bestemmes på pålidelig vis. Hvis der ikke senest den 1. november 2003 foreligger dokumentation for, at indhold på 10 µg/kg patulin kan bestemmes på pålidelig vis, anvendes grænseværdien på 25 µg/kg.

⁽⁵⁾ Baby mad som defineret i artikel 1 i Kommissionens direktiv 96/5/EF, Euratom af 16. februar 1996 om forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealer og baby mad til spædbørn og småbørn (EFT L 49 af 28.2.1996, s. 17), senest ændret ved direktiv 2003/13/EF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 33).«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1426/2003**af 11. august 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. august 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. august 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	060	34,6
	999	34,6
0709 90 70	052	83,4
	999	83,4
0805 50 10	382	58,2
	388	54,1
	524	48,6
	528	58,7
	999	54,9
0806 10 10	052	114,4
	220	126,8
	400	181,4
	600	117,2
	999	135,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	65,0
	388	66,5
	400	78,9
	508	60,7
	512	75,9
	528	55,0
	720	99,2
	800	202,7
	804	87,9
	999	88,0
0808 20 50	052	100,7
	388	94,6
	512	116,3
	528	87,4
	800	122,9
	999	104,4
0809 30 10, 0809 30 90	052	93,0
	094	68,0
	999	80,5
0809 40 05	064	74,5
	066	66,4
	093	63,0
	094	66,4
	999	67,6

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1427/2003**af 11. august 2003****om berigtigelse til forordning (EF) nr. 1143/2003 om fastsættelse af støttebeløbet for ikke-egreneret bomuld for perioden 1. juli 2002 til 31. marts 2003 i produktionsåret 2002/03**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig protokol 4 om bomuld, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1050/2001 ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktionen ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtning:

Der er konstateret en fejl i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1143/2003 ⁽³⁾ for så vidt angår den støtte, der udbetales i Spanien i den periode, der er omfattet af Kommissionens forordning (EF) nr. 2339/2002 ⁽⁴⁾. Denne fejl bør rettes —

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 1143/2003 berigtiges således:

I kolonnen for Spanien rettes beløbet 63,050 EUR ud for forordning (EF) nr. 2339/2002 til 62,942 EUR.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 160 af 28.6.2003, s. 41.

⁽⁴⁾ EFT L 349 af 24.12.2002, s. 33.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1428/2003

af 11. august 2003

om tilføjelse til bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler »ΦΑΣΟΛΙΑ ΠΙΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ« (»Fasolia kæmpe-/elefantbønner fra Kastorias«)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3 til 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Grækenland har i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2081/92 tilsendt Kommissionen en ansøgning om registrering af betegnelsen »ΦΑΣΟΛΙΑ ΠΙΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ« (»Fasolia kæmpe-/elefantbønner fra Kastorias«) som geografisk betegnelse.
- (2) Det er, jf. artikel 6, stk. 1, i nævnte forordning, blevet konstateret, at ansøgningen er i overensstemmelse med forordningen, og at den indeholder alle de oplysninger, der er nævnt i artikel 4 heri.
- (3) Efter offentliggørelsen af den sammenfattende ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 anmodede Grækenland om to mindre ændringer i punkt 4.2 (beskrivelse) og fjernelse af erklæringen om, at den ansøgende sammenslutnings køretøjer anvendes til distribution. En revideret sammenfatning af ansøgningen findes i bilag II.

(4) Betegnelsen er derfor berettiget til optagelse i registeret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser og dermed også til EF-beskyttelse som beskyttet geografisk betegnelse.

(5) Bilaget til denne forordning supplerer bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2400/96 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1298/2003 ⁽⁴⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den betegnelse, der er anført i bilaget til nærværende forordning, tilføjes i bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96, og betegnelsen optages i registeret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser som beskyttet geografisk betegnelse (BGB), jf. artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92. Hovedelementerne i varespecifikationen findes i bilag II. De erstatter den sammenfattende ansøgning, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁵⁾.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 327 af 18.12.1996, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 184 af 23.7.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT C 120 af 23.5.2002, s. 5.

BILAG I

PRODUKTER I TRAKTATENS BILAG I BEREGNET TIL KØNSUM

Frugt, grøntsager og korn*Grøntsager*

GRÆKENLAND

— »ΦΑΣΟΛΙΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ« (»Fasolia kæmpe-/elefantbønner fra Kastorias«) (BGB)

—

BILAG II

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92

REGISTRERINGSANSØGNING: artikel 5

BOB (X) BGB ( )**Nationalt sagsnummer: EL-04/00-5****1. Medlemsstatens ansvarlige myndighed:**

Navn: Δ/νση Π.Α.Π. — Φυτών Μεγάλης Καλλιέργειας
(Direktoratet for produktion og udnyttelse af markafgrøder)

Adresse: Μενάνδρου 22 — ΑΘΗΝΑ Τ.Κ 105 52
(Menandrou 22, GR-10552 Athen)

Tlf. (30-210) 212 51 19 og (30-210) 212 51 21

Fax (30-10) 524 51 95

2. Ansøgende sammenslutning:

2.1. Navn: »ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΑΕ« με διακριτικό τίτλο »ΑΓΡΟΚΑ SA«
(Agrotiki Kastorias SA (firmanavn) AGROKA SA).

2.2. Adresse Οικισμός Λακκομάτων — Δήμου Ορεστίδος Ν. Καστοριάς
(Lakkomata, Orestida, præfekturet Kastoria).

2.3. Sammensætning: producent/forarbejdningsvirksomhed (X)

Sammenslutningen (registreringsnummer for vedtægter: 65/7.4.1997) har 212 bønnedyrkende medlemmer i præfekturet Kastoria, der er etableret i alle dyrkningsområder og råder over 65 % af aktierne efter værdi. De resterende 35 % ejes af den tidligere kommune Lakkomata, der nu er indlemmet i kommunen Orestida. Selskabet er oprettet efter artikel 2 i præsidentens dekret nr. 410/95 (Lovtidende nr. 321).

3. Produktets art: 1.6.**4. Varespecifikation**

(sammenfatning af betingelserne i artikel 4, stk. 2).

4.1. Navn: ΦΑΣΟΛΙΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

(FASOLIA KÆMPE-/ELEFANTBØNNER FRA KASTORIAS)

4.2. **Beskrivelse:** Bønner er en enårig klatreplante med lang og tynd stængel og sammensatte blade. Planten bliver over to meter høj. Bønner tilhører familien *Papilionaceae* (bælgplanter). Slægten *Phaseolus* omfatter 250 arter. De sorter, der dyrkes i præfekturet Kastoria, tilhører arten *Phaseolus coccineus* (*multiflorus*).

— Rodnettet består af kødfulde knolde, hvor den kvælstofbindende bakterie *Bacterium radicola* lever i et symbiotisk forhold, så der fra luften kan optages op til 40 kg/ha kvælstof.

— Stænglen er tynd, smidig og cylinderformet og snor sig uafbrudt fra venstre til højre omkring en pind.

— Bladene er sammensatte og består af tre småblade.

— Blomsten består af et fembladet bæger, en fembladet hvid krone, ti støvdragere og en pistil. De danner store hjørnестillede klynger, der åbnes sig gradvis fra bunden mod toppen af planten.

— Kæmpe-/elefantbønner er krydsbestøvede planter.

- Frugten er en hvid nyreformet bælg. Den spises ovenbagt eller stuvet sammen med andre vegetabiliske produkter (olie, løg, tomater, selleri, gulerødder), der fuldender rettens »Middelhavs karakter«.
- Bønnernes næringsværdi er meget stor, da de er righoldige på proteiner, stivelse, jern og andre stoffer, og de har et meget lavt fedtindhold.

Kæmpe-/elefantbønner skal opfylde kvalitetsnormerne i artikel 2, 3 og 5 i den fælles beslutning nr. 37227/25.9.87, vedtaget af landbrugsministeriet og handelsministeriet (Lovtidende nr. 541/B/9.10.87):

Emballerede produkter skal mindst opfylde følgende krav:

1. Bønnerne skal være hele, modne, af naturlig farve, ikke skrumpede, fri for huller forårsaget af insekter, fri for insekter, fri for farlige sygdomme og må ikke vise tegn på forringelse eller stigning i temperatur.
2. De skal være rensede ved sining eller håndsorteret.
3. De må ikke indeholde bønner af andre kvaliteter, jf. artikel 3 i beslutningen.
4. De skal være faktisk fri for fremmedlegemer.
5. Deres makroskopiske og organoleptiske egenskaber skal være karakteristiske og opfylde kravene til en sund opbevaring og behandling i almindelighed, som fastsat i fødevarekodekset.
6. Vandindholdet må højst være 14 %.

Sortering af bønner (artikel 3)

Bønnerne sorteres efter form, vægt pr. tusind bønner eller den procentsats, der kan passere gennem en sigte af en bestemt størrelse for hver type og klasse som følger:

- a) elefantbønner: 1 000 bønner skal veje mindst 1 800 g, eller 90 % af bønnerne skal tilbageholdes af en sigte med 13 mm runde huller
- b) kæmpebønner: 1 000 bønner skal veje mellem 1 200 og 1 800 g, eller 90 % af bønnerne skal tilbageholdes af en sigte med 12 mm runde huller.

Emballering og præsentation (artikel 5)

For emballerede bønner gælder følgende tolerancer:

- a) 2 % brudbønner, der udgør mindre end halvdelen af en hel bønne
- b) 0,5 % skrumpede og misfarvede bønner
- c) 0,05 % urenheder, herunder 0,02 % jord.

4.3. Geografisk område

Bønnerne dyrkes i præfekturet Kastoria langs floden Aliakmon og dens bifloder og på sammenlagte arealer, som kan kunstvandes med de store mængder vand, der er nødvendige for denne afgrøde. Mindre dyrkningsarealer findes også omkring søen Kastoria.

Kæmpe-/elefantbønnerne fra Kastoria dyrkes i dag i det geografiske område på omkring 900 ha. Arealerne ligger i en højde af mellem 630 og 900 meter. Bønnerne dyrkes i en jord, der stammer fra smeltevandsaflejringer, er lette, godt drænedede og i de fleste tilfælde let sure.

Klimaet er kontinentalt med kølige somre på grund af højden og de nærliggende vandmasser i søen Kastoria og floden Aliakmon. Søens nærhed bidrager ikke blot til den kølige sommer, men også det milde forår. Den gennemsnitlige årlige nedbørsmængde på ca. 600 mm kompletterer de betingelser, der er nødvendige for at opfylde bønnernes vandbehov.

Dette »særlige« klima, som bidrager til, at der kan dyrkes et produkt af fremragende kvalitet, skyldes i vid udstrækning helt ekstraordinære forhold. Hele området udgør en udstrakt slette, der beskyttes af de høje Vitsi-bjergområder og bjergkæden Grammos, og hvor der kun er svage eller slet ingen vinde.

Dyrkningsområdet omfatter følgende:

1. hele kommunen Ion Dragoumis
2. hele kommunen Makedna
3. hele kommunen Aghii Anarghyri
4. hele kommunen Korestia
5. hele kommunen Kastoria

6. hele kommunen Vitsi
7. hele kommunen Aliakmon
8. hele kommunen Aghia Triada
9. en del af kommunen Orestida

(den tidligere kommune Argos Orestikon og de tidligere kommuner Ammoudara, Asproklissia, Dialekto, Kastanofyto, Lakkomata, Melanthio og Spilea)

10. en del af kommunen Nestorio (den tidligere kommune Ptelea)
11. en del af kommunen Kastraki (den tidligere kommune Dendrokori).

Bønnerne dyrkes på arealer, der er sammenhængende.

4.4. Bevis for oprindelse

Bønner stammer fra det sydlige Mexico og Mellemamerika. Ved kulstofbestemmelser er det konstateret, at *Phaseolus coccineus* og (*multiflorus*) blev dyrket i Mexico omkring 2 000 år f. Kr. Det anslås, at bønner blev indført til Europa i midten af det 16. århundrede, først til England og Spanien og siden til Grækenland i slutningen af samme århundrede. Bønner blev først dyrket på sletterne omkring bycentrene, men på grund af de fysiologiske kendetegn blev dyrkningen hurtigt flyttet til bjergområder. Et af disse områder er præfekturet Kastoria, der har vist sig at være et ideelt dyrkningsområde. En ideel jordbund, et ideelt klima og fremragende dyrkningsmetoder har fundet sammen, og der er udviklet sorter, som har erobret markederne. Produktet er blevet betegnet som den græske »nationalret« på grund af de græske forbrugeres ønsker og den plads, som bønnerne indtager i grækernes kost.

Dyrkningsarealerne i det afgrænsede geografiske område registreres og certificeres af:

- a) ordningen med udligningsgodtgørelser
- b) det integrerede kontrolsystem for landbrugsbedrifter
- c) telemålingsprogrammet.

De nævnte europæiske programmer reguleres af EU-lovgivningen og gennemføres af landbrugsdirektoratet.

Certificeringen og kontrollen af produktet varetages af de statslige myndigheder i overensstemmelse med gældende regler for produkter med oprindelsesbetegnelse og geografisk betegnelse.

Den nærmere undersøgelse af produktet udføres af de af staten udpegede instanser i form af kemiske analyser. De samme instanser kontrollerer også, at de obligatoriske oplysninger, der er fastsat i nationale og EF-bestemmelser (f.eks. varepartinummer, anvendelse af EF-logo osv.), er anført på etiketterne.

Hvad tørrede bønner dyrket i Grækenland angår, er det kun kæmpe-/elefantbønner, som opnår en vægt på over 1 200 g pr. 1 000 bønner.

4.5. Fremstillingsmetode

4.5.1. Høst

Kapslerne håndplukkes, og høsten starter i begyndelsen af september og varer op til tre måneder. Der kan høstes op til tre gange, da kapslerne modner gradvis fra bunden op til toppen af planten. Kapslerne udlægges derpå på tørrepladser, hvor de tørrer naturligt i solen, indtil man let kan fjerne bønnerne efter slag med smidige stokke.

4.5.2. Opbevaring

Når bønnerne er udtaget, udlægges de om nødvendigt i solen, indtil vandindholdet er faldet til det ønskede niveau, dvs. ca. 12 %. Derefter sorteres bønnerne i hånden, og urenheder og knækkede og beskadigede og sortsfremmede bønner fjernes. Bønnerne hældes på sække og opbevares i egnede lokaler på de rette hygiejniske vilkår, hvad der ikke volder problemer på grund af produktets holdbarhed.

4.5.3. Emballering og afsætning

På det nye sorterings- og emballeringsanlæg i Agrotiki Kastorias udføres sortering og emballering i ultra-moderne maskiner og efter metoder, der sikrer, at der opnås et produkt af første kvalitet.

Bønnerne emballeres automatisk i polypropylenposer med ½ kg og 1 kg, som lægges i kasser, der rummer 10-20 kg.

Hele processen kontrolleres elektronisk, og der anvendes automatiske doseringsmaskiner.

Ved størrelsessorteringen fordeles bønnerne automatisk på tre størrelsesklasser som oplyst i ansøgningen om anerkendelse, efter kontrol af sortsæghed og rensning og desinfektion ved hjælp af blide metoder (fysisk separation, ECOGEN-systemet).

Produktet distribueres direkte til fødevarerbutikker.

De umiddelbare mål er produktets kommercielle sikkerhed, beskyttelse af forbrugerne og erobring af udenlandske markeder, og de mål kan nås ved, at bønnerne anerkendes som et produkt med BOB.

4.6. Tilknytning

Jordbund og områdets klima er faktorer, som har en afgørende indvirkning på høj kvalitetsproduktionen af kæmpe-/elefantbønner i Kastoria. Den let sure og veldræned jordbund bidrager sammen med det »kontinentale Middelhavsklima« til, at der kan produceres bønner, som i 300 år har været en del af det daglige liv for områdets beboere.

Bønnerne dyrkes efter traditionelle metoder, der overleveres fra generation til generation. Det forhold, at der kan produceres bønner af ekstra fin kvalitet, er ikke blot et spørgsmål om midler, men udgør snarere resultatet af producenterne mangeårige praktiske erfaringer.

I det pågældende område er bønneavl forbundet med økonomi, traditioner, skikke og fester:

- det årlige bønnemarked i Lakkomata
- den bønneret, der serveres for gæsterne til den fest, som afholdes på dødsdagen for den makedonske frihedskæmper Pavlos Melas, i den lokalitet, der bærer hans navn
- de bønnefester, der afholdes på forskellige steder på høsttidspunktet i forbindelse med lokale folkløse- og kulturbegivenheder.

Disse begivenheder viser den historiske og sociale tilknytning, som består mellem beboere og produktet.

4.7. Kontrolstrukturer

Navn: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Καστοριάς
Δ/ση Γεωργίας 521 00 – ΚΑΣΤΟΡΙΑ
Διοικητήριο
(Præfekturforvaltningen i Kastoria Landbrugsdirektoratet Administrationsbyen 521 00 Kastoria)

Adresse: 521 00 – ΚΑΣΤΟΡΙΑ
Διοικητήριο
(GR-521 00 Kastoria)

4.8. Mærkning

Emballager skal forsynes med oplysningen »FASOLIA KÆMPE-/ELEFANTBØNNER BGB« og de oplysninger, der er fastsat i artikel 4, stk. 7, i præsidentens dekret nr. 81/93.

4.9. Nationale krav

De generelle bestemmelser i præsidentens dekret nr. 81/93 vedrørende fremstilling af produkter med BOB og BGB finder anvendelse.

EF-nr. G/EL/00123/2000.04.05

Dato for modtagelse af den fuldstændige ansøgning: 14. december 2000.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1429/2003

af 11. august 2003

om ændring af forordning (EF) nr. 2090/2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 for så vidt angår fysisk kontrol ved udførsel af landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitutioner

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 af 12. februar 1990 om kontrol i forbindelse med udførsel af landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitutioner eller andre beløb⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 163/94⁽²⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2090/2002⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 444/2003⁽⁴⁾, fastsættes det, at der skal foretages en ombytningskontrol, når udførselsangivelsen antages på et andet udførselstoldsted end udgangstoldstedet eller bestemmelsestoldstedet for kontroleksemplar T5.
- (2) For at sikre, at udgangstoldstederne og bestemmelsestoldstederne for kontroleksemplar T5 følger samme praksis, og for at undgå, at der opstår tvivl om de berørte varers identitet, eftersom den er en forudsætning for tildeling af restitution, bør der foretages en særlig ombytningskontrol i de tilfælde, hvor det på disse toldsteder konstateres, at den oprindelige forsegling er fjernet uden toldkontrol eller er brudt, eller at der ikke er indrømmet fritagelse for forsegling. Da der i disse tilfælde er en oplagt mistanke om ombytning, bør den særlige ombytningskontrol være særlig omhyggelig og eventuelt omfatte en fysisk kontrol af varerne.
- (3) For at sikre, at der i et tilstrækkeligt antal tilfælde gennemføres ombytningskontrol af varer, der udføres, bør den særlige kontrol, der gennemføres i tilfælde, hvor forseglingen er fjernet uden toldkontrol eller er brudt, eller der ikke er indrømmet fritagelse for forsegling, kun i begrænset omfang medregnes i opgørelsen af det antal tilfælde af ombytningskontrol, der mindst skal gennemføres.
- (4) For at lette tilsynet med gennemførelsen af ombytningskontrol bør det på den ene side fastsættes, at de berørte toldsteder til enhver tid skal fremlægge oplysninger om, hvor ofte der er foretaget særlig ombytningskontrol i tilfælde, hvor forseglingen er fjernet uden toldkontrol eller er brudt, eller der ikke er indrømmet fritagelse for forsegling, og på den anden side at der altid i forbindelse med ombytningskontrol optages en rapport, hvori der redegøres for den gennemførte kontrol.

(5) Forordning (EF) nr. 2090/2002 bør derfor tilsvarende ændres.

(6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 10 i forordning (EF) nr. 2090/2002 ændres således:

1) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»Har udførselstoldstedet ikke forseglede transportmidlet eller kolliet, foretages ombytningskontrollen så vidt muligt på grundlag af en risikoanalyse, uden at dette berører stk. 2a og anvendelsen af kontrolforanstaltninger i henhold til andre bestemmelser.«

2) Som stk. 2a indsættes:

»2a. Når det på udgangstoldstedet eller bestemmelsestoldstedet for kontroleksemplar T5 konstateres, at den oprindelige forsegling er fjernet uden toldkontrol eller er brudt, eller at der ikke i henhold til artikel 357, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2454/93 er indrømmet fritagelse for forsegling, foretages der en særlig ombytningskontrol.

Antallet af tilfælde af særlig ombytningskontrol, jf. ovenstående afsnit, medregnes med 50 % i opgørelsen af det antal tilfælde af ombytningskontrol, der skal foretages i henhold til stk. 2, andet afsnit.«

3) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

»Den i stk. 2 fastsatte ombytningskontrol foretages ved, at det ved besigtigelse undersøges, om der er overensstemmelse mellem varen og det dokument, der har ledsaget varen fra udførselstoldstedet til udgangstoldstedet eller bestemmelsestoldstedet for kontroleksemplar T5.«

4) Som stk. 4a indsættes:

»4a. I forbindelse med den i stk. 2a fastsatte ombytningskontrol beslutter udgangstoldstedet eller bestemmelsestoldstedet for kontroleksemplar T5 på grundlag af en risikoanalyse, om kontrollen kan begrænses til en besigtigelse, jf. stk. 4, eller om der skal foretages en fysisk kontrol, jf. artikel 5, stk. 1 og 4.«

⁽¹⁾ EFT L 42 af 16.2.1990, s. 6.⁽²⁾ EFT L 24 af 29.1.1994, s. 2.⁽³⁾ EFT L 322 af 27.11.2002, s. 4.⁽⁴⁾ EUT L 67 af 12.3.2003, s. 3.

- 5) Stk. 5, første afsnit, affattes således:
»Hvert udgangstoldsted eller hvert bestemmelsestoldsted for kontroleksemplar T5 træffer foranstaltninger for at sikre, at følgende fremgår på ethvert tidspunkt:
- antal udførselsangivelser, som der tages hensyn til ved den i stk. 2 fastsatte ombytningskontrol
  - antal tilfælde af ombytningskontrol foretaget i henhold til stk. 2
  - antal tilfælde af ombytningskontrol foretaget i henhold til stk. 2a.«
- 6) Som stk. 5a indsættes:
»5a. Ved ombytningskontrol i henhold til stk. 2 og 2a udarbejder den embedsmand, som foretager kontrollen, en rapport om denne. Rapporten gør det muligt at føre tilsyn med kontrollen, og den indeholder dato og navnet på den pågældende embedsmand.

Den opbevares på udførselstoldstedet eller på bestemmelsestoldstedet for kontroleksemplar T5 i tre år efter udførselsåret på en sådan måde, at den let kan konsulteres.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2004 for udførselsangivelser, der antages fra nævnte dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2003.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1430/2003

af 11. august 2003

om justering af den maksimale procentsats for B-afgiften i sukkersektoren og ændring af minimumsprisen for B-sukkerroer for produktionsåret 2003/04

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 8, andet og tredje led, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 15, stk. 3 og 4, i forordning (EF) nr. 1260/2001 er det fastsat, at tab som følge af eksportforpligtelser for overskudsmængder af EF-sukker inden for bestemte lofter skal dækkes ved hjælp af produktionsafgifter, som opkræves for A- og B-sukker, A- og B-isoglucose og A- og B-inulinsirup.
- (2) I artikel 15, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1260/2001 er det fastsat, at hvis det samlede forventede tab for det løbende produktionsår ikke kan dækkes af det forventede provenu af basisproduktionsafgiften og B-afgiften på grund af deres lofter på henholdsvis 2 % og 30 % af interventionsprisen for hvidt sukker, justeres den maksimale procentsats for B-afgiften i det omfang, det er nødvendigt for at dække det samlede tab, uden at den dog må overstige 37,5 %.
- (3) Ifølge de foreliggende foreløbige data bliver provenuet, inden justeringen, af de afgifter, der skal opkræves for produktionsåret 2003/04, måske lavere end det beløb, der er fremkommet ved at multiplicere den overskudsmængde, der kan eksporteres, med gennemsnittet. Det er derfor nødvendigt for ovennævnte produktionsår at sætte den maksimale procentsats for B-afgiften til 37,5 % af interventionsprisen for hvidt sukker.

(4) I artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1260/2001 er minimumsprisen for B-sukkerroer fastsat til 32,42 EUR/t med forbehold af samme forordnings artikel 15, stk. 5, hvor der er fastsat en tilsvarende ændring af prisen på B-sukkerroer i tilfælde af justering af den maksimale procentsats for B-afgiften.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produktionsåret 2003/04 forhøjes den maksimale procentsats for B-afgiften, der er omhandlet i artikel 15, stk. 4, første led, i forordning (EF) nr. 1260/2001, til 37,5 % af interventionsprisen for hvidt sukker.

Artikel 2

For produktionsåret 2003/04 ændres den minimumspris for B-sukkerroer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1260/2001, i henhold til nævnte forordnings artikel 15, stk. 5, til 28,84 EUR/ton.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1431/2003

af 11. august 2003

om ændring af forordning (EF) nr. 1501/95 for så vidt angår betingelserne for udbetaling af eksportrestitutionser for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1104/2003⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 11, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 3, andet led, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutionser for landbrugsprodukter⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/2003⁽⁴⁾, er det fastsat, at retten til restitution opstår ved indførslen til et bestemt tredjeland, når der anvendes en differentieret restitutionssats for det pågældende tredjeland. I artikel 14 til 16 i nævnte forordning er der fastsat betingelser for udbetaling af restitutionen i tilfælde af differentieret restitution, bl.a. de dokumenter, der skal fremlægges som bevis for varernes ankomst til destinationen.
- (2) Hvis eksportrestitutionen er differentieret, er det i artikel 18, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 800/1999 fastsat, at en del af restitutionen, der beregnes ved anvendelse af den laveste restitutionssats, udbetales på eksportørens anmodning, når der er ført bevis for, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde.
- (3) Ved artikel 13a i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutionser samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1163/2002⁽⁶⁾, blev der fastsat undtagelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 800/1999 som følge af handelsaftaler indgået med Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Rumænien, Slovenien og Slovakiet, der indebærer afskaffelse af restitutionser for disse destinationer.
- (4) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 934/2003⁽⁷⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved eksport af blød hvede til alle tredjelands, undtagen de ti lande, der tiltræder Fællesskabet den 1. maj 2004, samt

Bulgarien og Rumænien, hvilket indebærer en differentiering af restitutionssatsen efter destination. Disse destinationer er også udelukket, når eksportrestitutionserne fastsættes med regelmæssige tidsintervaller. Da der ikke er indgået nogen handelsaftale med Cypern og Malta, og da disse lande derfor ikke er blandt de destinationer, der er omhandlet i artikel 13a i forordning (EF) nr. 1501/95, gælder den undtagelse med hensyn til fremlæggelse af bevis for varernes ankomst til destinationen og beregning af forskudsbeløbet, der er fastsat i den pågældende artikel, ikke for den licitation, der er åbnet ved forordning (EF) nr. 934/2003, og heller ikke for den regelmæssigt tilbagevendende fastsættelse af eksportrestitutionser.

- (5) Ifølge de statistiske oplysninger, som er til rådighed, er der ingen eksport af EF-kornprodukter til Cypern og Malta. For ikke at lægge hindringer i vejen for hovedparten af EF-eksporten ved at kræve fremlæggelse af ankomstbeviser er det nødvendigt at udvide undtagelsesbestemmelserne i artikel 13a i forordning (EF) nr. 1501/95 til også at omfatte de tilfælde, hvor der ikke er fastsat nogen restitution for disse to destinationer.
- (6) Forordning (EF) nr. 1501/95 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 13a i forordning (EF) nr. 1501/95 indsættes som stk. 3:

»3. Undtagelserne i stk. 1 og 2 anvendes også i tilfælde af manglende fastsættelse af restitution ved eksport til Cypern og Malta af de produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158 af 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 67 af 12.3.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 46.

⁽⁷⁾ EUT L 133 af 29.5.2003, s. 42.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1432/2003

af 11. august 2003

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår anerkendelse af producentorganisationer og foreløbig anerkendelse af producentsammenslutninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 2, litra a), og artikel 48, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I lyset af erfaringen fra de seneste år er det blevet nødvendigt at foretage ændringer i Kommissionens forordning (EF) nr. 412/97 af 3. marts 1997 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår anerkendelse af producentorganisationer ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 43/2003 ⁽⁴⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 478/97 af 14. marts 1997 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår foreløbig anerkendelse af producentsammenslutninger ⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 243/1999 ⁽⁶⁾.
- (2) For klarhedens og rationalitetens skyld bør nævnte forordningers bestemmelser og de ændringer, der skal foretages heri, samles i en enkelt forordning, der afløser de to forordninger.
- (3) Forordning (EF) nr. 412/97 og (EF) nr. 478/97 bør derfor ophæves.
- (4) I artikel 11, stk. 1, litra a), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 2200/96 er der fastsat forskellige kategorier producentorganisationer. Enhver producentorganisation, som der indgives en anmodning om anerkendelse for, skal normalt henhøre under en af de fastsatte kategorier producentorganisationer. Der bør dog åbnes mulighed for, at en producentorganisation anerkendes for en eller flere af disse kategorier for visse kategorier produkter.
- (5) Det er nødvendigt at fastlægge et minimumsantal producenter og en minimumsmængde markedseget produktion. Det bør tillades medlemsstaterne at fastsætte minimumsbetingelser på et højere niveau end det, der er anført i nærværende forordning.
- (6) For at nå målene for den fælles markedsordning og sikre, at producentorganisationerne gennemfører deres aktioner varigt og effektivt, er det nødvendigt at have en

optimal stabilitet i producentorganisationen. Der bør derfor fastsættes en minimumsperiode for medlemskab af en producentorganisation, især for så vidt angår forpligtelserne i forbindelse med et driftsprogram som fastsat i artikel 15 i forordning (EF) nr. 2200/96. Medlemsstaterne bør have mulighed for at fastsætte udmeldelsesfrister og tidspunkter, hvor et medlems udmeldelse får virkning.

- (7) En producentorganisation kan være ude af stand til direkte og effektivt at varetage alle sine aktiviteter. Det bør tillades medlemsstaterne at fastsætte passende regler.
- (8) En producentorganisations vigtigste og væsentligste aktiviteter skal være knyttet til dens medlemmers produktion. En producentorganisations andre aktiviteter af handelsmæssig eller anden art bør dog være tilladt inden for visse grænser. Bl.a. bør samarbejde mellem producentorganisationer fremmes for at sikre, at markedsføringen af frugt og grøntsager, der udelukkende er købt hos en anden anerkendt producentorganisation, hverken tages i betragtning i beregningen af hovedaktiviteten eller i de øvrige aktiviteter.
- (9) Producentorganisationer kan besidde kapitalandele i filialer, der bidrager til at forøge deres medlemmers produktions værditilvækst. I dette tilfælde bør der fastsættes regler for beregning af den afsatte produktions værdi.
- (10) Under hensyntagen til produkternes art, produktion og afsætning kan medlemmernes bedrifter ligge i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor producentorganisationen har sit hovedsæde.
- (11) For at fremme koncentrationen af udbuddet i Fællesskabet bør de funktioner, som sammenslutninger af producentorganisationer har, og minimumskriterierne for anerkendelse af dem nærmere anføres samt visse regler fastsættes, når disse sammenslutninger har en grænseoverskridende karakter.
- (12) For at lette koncentrationen af udbuddet bør sammenlægning af bestående producentorganisationer fremmes for at skabe nye producentorganisationer og regler fastsættes for de sammenlagte producentorganisationers driftsprogrammer.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EFT L 62 af 4.3.1997, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 7 af 11.1.2003, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 75 af 15.3.1997, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT L 27 af 2.2.1999, s. 8.

- (13) Samtidig med opretholdelse af princippet om, at en producentorganisation oprettes på producenternes initiativ og kontrolleres af disse, bør der gives medlemsstaterne mulighed for at fastsætte betingelser, som andre fysiske eller juridiske personer skal opfylde for at blive accepteret som medlem af en producentorganisation.
- (14) For at sikre, at producentorganisationerne rent faktisk repræsenterer et minimumsantal producenter, er det nødvendigt, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at undgå, at et mindretal medlemmer, der eventuelt tegner sig for størstedelen af den pågældende producentorganisations produktion, majoriserer producentorganisationens forvaltning og drift.
- (15) Artikel 14 i forordning (EF) nr. 2200/96 åbner mulighed for en overgangsperiode med foreløbig anerkendelse for at give nye producentsammenslutninger eller producentsammenslutninger, der ikke er anerkendt efter forordning (EF) nr. 2200/96, mulighed for opfylde de betingelser for anerkendelse, der er fastsat i artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96. For at tage hensyn til de forskellige situationer for produktion og markedsføring i de forskellige medlemsstater bør medlemsstaterne derfor fastsætte betingelser for foreløbig anerkendelse af producentsammenslutninger, der forelægger en anerkendelsesplan.
- (16) For at fremme oprettelsen af stabile producentorganisationer, der kan bidrage til en varig opfyldelse af målene for den fælles markedsordning, bør en foreløbig anerkendelse kun indrømmes producentsammenslutninger, der kan godtgøre deres mulighed for at opfylde alle betingelserne i artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96 inden for et bestemt tidsrum.
- (17) For at producentsammenslutningerne kan forelægge en anerkendelsesplan efter artikel 14 i forordning (EF) nr. 2200/96 bør de oplysninger fastsættes, som producentsammenslutningerne skal anføre i anerkendelsesplanen.
- (18) For at producentsammenslutningerne bedre kan opfylde betingelserne for anerkendelse er det nødvendigt at tillade ændringer i anerkendelsesplanen. Med henblik herpå bør det fastsættes, at en medlemsstat kan anmode en producentsammenslutning om korrigerende foranstaltninger for at sikre anerkendelsesplanens gennemførelse.
- (19) En producentsammenslutning har ret til at opfylde betingelserne i artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96 inden afslutningen af anerkendelsesplanen. Der bør fastsættes bestemmelser for, at nævnte producentsammenslutning kan indgive en anmodning om anerkendelse efter nævnte forordning. For konsekvensens skyld bør en anerkendelse af en producentsammenslutning indebære afslutningen af dens anerkendelsesplan.
- (20) For at give foreløbigt anerkendte producentsammenslutninger lejlighed til at iværksætte et driftsprogram efter Kommissionens forordning (EF) nr. 1433/2003 af 11. august 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår driftsprogrammer, driftsfonde og finansiel EF-støtte⁽¹⁾ umiddelbart efter anerkendelsen bør der gives nævnte producentsammenslutninger mulighed for at fremlægge et udkast til driftsprogram ved indgivelsen af anmodningen om anerkendelse.
- (21) For at sikre en korrekt forvaltning af den fælles markedsordning bør medlemsstaterne regelmæssigt informere Kommissionen om situationen vedrørende foreløbige anerkendelser.
- (22) Ordningen for kontrol og sanktioner samt følgerne af en beslutning om tilbagekaldelse af anerkendelsen eller om afslag på anerkendelse af en producentorganisation bør afklares for at gøre ordningen mere effektiv.
- (23) Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 412/97 vedrørende minimumsantallet af producenter og den afsatte minimumsproduktion bør anvendes indtil den 31. december 2003 for at give medlemsstaterne en passende frist for at fastsætte de nye foranstaltninger.
- (24) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved nærværende forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår betingelserne for anerkendelse af producentorganisationer og foreløbig anerkendelse af producentsammenslutninger som omhandlet i henholdsvis artikel 11 og 14 i nævnte forordning.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »producent«: en fysisk eller juridisk person, der er medlem af en producentorganisation, og som leverer sin produktion til denne organisation med henblik på afsætning på de i forordning (EF) nr. 2200/96 fastsatte betingelser

⁽¹⁾ Se side 25 i denne EUT.

- b) »værdi af den afsatte produktion«: værdien af den afsatte produktion som defineret i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1433/2003
- c) »værdi af den markedsegneede produktion«: værdien af den afsatte produktion
- d) »producentsammenslutning«: en organisation, der har indgivet en anmodning, og som er blevet foreløbigt anerkendt i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 2200/96
- e) »filial«: en virksomhed, hvor en eller flere producentorganisationer eller sammenslutninger heraf besidder en kapitalandel, og som bidrager til at øge deres medlemmers produktions værditilvækst
- f) »sammenslutning af producentorganisationer«: en sammenslutning som omhandlet i artikel 16, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2200/96
- g) »grænseoverskridende producentorganisation«: en organisation, hvor mindst en af producenternes bedrifter ligger i en anden medlemsstat end den, hvor producentorganisationen har sit hovedsæde
- h) »grænseoverskridende sammenslutning af producentorganisationer«: en sammenslutning af producentorganisationer, hvor mindst en af de tilsluttede producentorganisationer har sit hovedsæde i en anden medlemsstat end den, hvor sammenslutningen har sit hovedsæde.

KAPITEL II

PRODUCENTORGANISATIONER

Artikel 3

Kategorier af producentorganisationer

1. Producentorganisationer kan på begæring anerkendes for en eller flere kategorier produkter som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a), nr. ii) til vii), i forordning (EF) nr. 2200/96.

Med hensyn til den kategori produkter, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 2200/96, kan der kun gives en enkelt anerkendelse for den nævnte kategori.

2. Medlemsstaterne fastlægger procedurerne for en enkelt eller flersidet anerkendelse af producentorganisationer i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96.

Artikel 4

Producentorganisationernes minimumsstørrelse

1. Mindsteantallet af producenter som omhandlet i artikel 11, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 2200/96 fastsættes til fem producenter pr. kategori.

Mindstemængden af markedsegnet produktion som omhandlet i artikel 11, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 2200/96 fastsættes til 100 000 EUR.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte mindsteantal af producenter og mindstemængder af markedsegnet produktion på et højere niveau end det i stk. 1 anførte.

De underretter Kommissionen herom.

3. Er alle eller en del af en producentorganisations medlemmer juridiske personer, der udelukkende omfatter producenter, beregnes mindsteantallet af medlemmer i stk. 1, første afsnit, på grundlag af det antal producenter, som er tilsluttet hver af de juridiske personer.

Artikel 5

Mindste medlemsperiode

1. En producent skal være tilsluttet en producentorganisation i mindst et år. Ved fremlæggelse af et driftsprogram efter forordning (EF) nr. 2200/96 kan intet medlem dog afvise de forpligtelser, der følger af dette program, i den periode, hvor programmet løber, undtagen med tilladelse fra producentorganisationen.

Medlemsstaterne kan fastsætte den mindste medlemsperiode som fastsat i første afsnit på et højere niveau.

2. Et medlems udmeldelse meddeles skriftligt til producentorganisationen. Medlemsstaterne fastsætter udmeldelsesfristen til højst seks måneder og det tidspunkt, hvor udmeldelsen får virkning.

Artikel 6

Producentorganisationens strukturer og aktiviteter

1. Producentorganisationerne råder over det personale, den infrastruktur og det udstyr, der efter medlemsstatens opfattelse er påkrævet for at nå de mål, der er fastlagt i artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96, og for at varetage deres hovedopgaver, bl.a.:

- kendskab til medlemmernes produktion
- sortering, oplagring og behandling af medlemmernes produktion
- forretningsmæssig og budgetmæssig forvaltning
- centraliseret bogholderi og et faktureringsystem.

2. Medlemsstaterne fastsætter betingelser for, at en producentorganisation kan betro opgaverne som fastsat i artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96 til tredjepersoner.

Artikel 7

Producentorganisationernes hovedaktivitet

1. En producentorganisations hovedaktivitet er afsætning af medlemmernes produkter, som den er anerkendt for.
2. Værdien af en producentorganisations afsatte produktion er ikke mindre end værdien af dens andre aktiviteter.

Ved »andre aktiviteter« forstår salg af produkter, der henhører under den eller de af anerkendelsen omfattede kategorier, men som ikke kommer fra medlemmerne.

3. Følgende aktiviteter er udelukket både fra beregningen af hovedaktiviteten og af de andre aktiviteter:

- a) afsætning af frugt og grøntsager, der ikke henhører under den eller de af anerkendelsen omfattede kategorier
- b) afsætning af frugt og grøntsager, der, uanset om de henhører under en af anerkendelsen omfattet kategori, købes direkte hos en anden producentorganisation, der er anerkendt i henhold til forordning (EF) nr. 2200/96
- c) aktiviteter vedrørende andre landbrugsprodukter og behandling heraf, herunder forarbejdning
- d) levering af tjenesteydelser
- e) producentorganisationens ikke-landbrugsmæssige aktiviteter.

Artikel 8

Producentorganisationernes filialer

Beregningen af værdien af den afsatte produktion kan foretages på stadiet »ab filial«, hvis den eller de pågældende producentorganisationer eller sammenslutninger heraf tegner sig for mindst 90 % af den i filialen indskudte kapital.

Artikel 9

Sammenslutninger af producentorganisationer

1. Medlemsstaterne fastlægger procedurer og kriterier for anerkendelse af sammenslutninger af producentorganisationer i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96. Sådanne sammenslutninger oprettes på initiativ af og kontrolleres af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til nævnte forordning.
2. Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for, at sammenslutninger af producentorganisationer kan varetage deres medlemmernes opgaver helt eller delvis som beskrevet i artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96 og anført i artikel 6, stk. 1, i nærværende forordning. De træffer de fornødne foranstaltninger for at undgå ethvert misbrug af dominerende stilling og enhver aftale, der kan indskrænke konkurrencen, undtagen dem, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2200/96.

3. Juridiske personer, der er tilsluttet en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer, men som ikke er anerkendte producentorganisationer i henhold til forordning (EF) nr. 2200/96, må ikke:

- medregnes i forbindelse med anerkendelseskriterierne
- have stemmeret ved beslutninger om driftsfonden
- have direkte fordel af ordninger, der finansieres af Fællesskabet.

Artikel 10

Grænseoverskridende producentorganisation

1. En grænseoverskridende producentorganisation har sit hovedsæde i en medlemsstat, hvor producentorganisationen råder over betydelige driftsanlæg eller har et betydeligt antal medlemmer og/eller den opnår en væsentlig del af den afsatte produktions værdi.
2. Den medlemsstat, hvor den grænseoverskridende producentorganisation har sit hovedsæde, er ansvarlig for:
  - a) anerkendelse af producentorganisationen
  - b) godkendelse af den grænseoverskridende producentorganisations driftsprogram
  - c) etablering af det nødvendige administrative samarbejde med den eller de andre medlemsstater, hvor der er medlemmer, med hensyn til overholdelsen af betingelserne for anerkendelse og ordningen vedrørende kontrol og sanktioner.

Artikel 11

Grænseoverskridende sammenslutning af producentorganisationer

1. En grænseoverskridende sammenslutning af producentorganisationer har sit hovedsæde i en medlemsstat, hvor sammenslutningen råder over betydeligt antal tilsluttede producentorganisationer og/eller de tilsluttede producentorganisationer opnår en væsentlig del af den afsatte produktions værdi.
2. Den medlemsstat, hvor den grænseoverskridende sammenslutning af producentorganisationer har sit hovedsæde, er ansvarlig for:
  - a) anerkendelse af sammenslutningen
  - b) eventuelt godkendelse af sammenslutningens driftsprogram
  - c) etablering af det nødvendige administrative samarbejde med den eller de andre medlemsstater, hvor der er tilsluttede producentorganisationer, med hensyn til overholdelsen af betingelserne for anerkendelse og ordningen for kontrol og sanktioner.

*Artikel 12***Sammenlægninger af producentorganisationer**

1. Hvis producentorganisationer, der opstår ved en sammenlægning, forinden gennemførte forskellige driftsprogrammer, viderefører de sideløbende, men særskilt disse programmer indtil den 1. januar i året efter sammenlægningen. Sådanne producentorganisationer indgiver anmodning om en sammenlægning af de pågældende driftsprogrammer ved en ændring efter artikel 14 i forordning (EF) nr. 1433/2003.

2. Medlemsstaterne kan uanset stk. 1 tillade producentorganisationer, der indgiver en velbegrunnet anmodning herom, sideløbende at videreføre de forskellige driftsprogrammer særskilt indtil deres normale udløb.

*Artikel 13***Medlemmer, der ikke er producenter**

1. Medlemsstaterne kan beslutte, om og på hvilke betingelser en fysisk eller juridisk person, der ikke er producent, kan accepteres som medlem af en producentorganisation.

2. Ved beslutningen om de i stk. 1 omhandlede betingelser sørger medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, litra a), og litra d), nr. 3), i forordning (EF) nr. 2200/96, for:

- a) at reglen om, at en producentorganisation skal være oprettet på producenternes initiativ, overholdes
- b) at producentorganisationernes vedtægter indeholder bestemmelser til sikring af, at de tilsluttede producenter på demokratisk vis kan udøve kontrol med deres organisation og dens beslutninger.

3. De i stk. 1 omhandlede fysiske og juridiske personer må ikke:

- a) medregnes i forbindelse med anerkendelseskriterierne
- b) have direkte fordel af ordninger, der finansieres af Fællesskabet.

Medlemsstaterne kan begrænse eller forbyde disse personers stemmeret til beslutninger om driftsfonden under overholdelse af betingelserne i stk. 2.

*Artikel 14***Demokratisk kontrol med producentorganisationerne**

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at undgå, at en eller flere producenter misbruger deres beføjelser eller indflydelse i forbindelse med en producentorganisationens forvaltning og drift.

2. Intet medlem af en producentorganisation må råde over mere end 20 % stemmeret. Medlemsstaten kan dog forøge denne procentsats til højst 49 % i forhold til medlemmets bidrag til producentorganisationens afsatte produktions værdi.

KAPITEL III

PRODUCENTSAMMENSLUTNINGER*Artikel 15***Fremlæggelse af anerkendelsesplan**

1. Nye producentsammenslutninger, der anmoder om en foreløbig anerkendelse i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EF) nr. 2000/96, skal i den medlemsstat, hvor producentsammenslutningen har sit hovedsæde, forelægge myndighederne en anerkendelsesplan til godkendelse.

2. Medlemsstaterne fastlægger:

- a) de minimumskriterier, som producentsammenslutninger skal opfylde for at kunne forelægge en anerkendelsesplan
- b) reglerne for anerkendelsesplanernes udarbejdelse, indhold og iværksættelse
- c) de administrative procedurer for godkendelse af, kontrol med og gennemførelse af anerkendelsesplaner.

*Artikel 16***Anerkendelsesplanens indhold**

Udkastet til anerkendelsesplan indeholder mindst følgende elementer:

- a) en beskrivelse af udgangssituationen, bl.a. med hensyn til antallet af producenter, der er medlemmer, med en fuldstændig oversigt over medlemmer, produktion, afsætning og infrastruktur
- b) planens varighed, der ikke må overstige fem år
- c) de foranstaltninger, der skal iværksættes for at opnå anerkendelse.

*Artikel 17***Godkendelse af anerkendelsesplanen**

1. De nationale myndigheder træffer afgørelse om det forelagte udkast til anerkendelsesplan senest tre måneder efter, at de har modtaget planen med den fornødne dokumentation.

2. De nationale myndigheder sikrer sig på enhver relevant måde, herunder ved kontrol på stedet:

- a) at oplysningerne i anerkendelsesplanen er korrekte

b) at planen hænger sammen i økonomisk henseende, at den er af en tilfredsstillende teknisk kvalitet, at skønnene i investeringsplanen er rimelige, og at dens gennemførelse er vel planlagt.

3. De nationale myndigheder træffer alt efter tilfældet en af følgende afgørelser:

- a) de godkender planen og giver en foreløbig anerkendelse
- b) de anmoder om ændringer i planen
- c) de afviser planen.

Eventuelt kan kun en plan, som indeholder de ændringer, der er anmodet om efter litra b), godkendes.

4. De nationale myndigheder underretter producentsammenslutningen om den truffe afgørelse.

5. Medlemsstaten meddeler Kommissionen i måneden efter, at den har meddelt godkendelsen af anerkendelsesplanen til producentsammenslutningen, dennes referencer, datoen for den foreløbige anerkendelse og planens varighed.

Artikel 18

Iværksættelse af anerkendelsesplanen

1. Anerkendelsesplanen iværksættes i årsperioder regnet fra datoen for de nationale myndigheders godkendelse af planen.

2. Medlemsstaterne fastlægger betingelserne for, at producentsammenslutningerne kan anmode om ændringer af planerne i gennemførelsesperioden. Sådanne anmodninger skal vedlægges den fornødne dokumentation.

3. De nationale myndigheder træffer en beslutning om enhver ændring af planen senest tre måneder efter modtagelsen af ændringsanmodningen efter at have undersøgt den forelagte begrundelse og dokumentation. Alle ændringsansøgninger, der ikke træffes afgørelse om inden for nævnte frist, betragtes som afvist.

4. Senest fire måneder efter afslutningen af hvert af anerkendelsesplanens gennemførelsesår sender producentsammenslutningen medlemsstatens myndigheder en kopi af dens regnskab for det forløbne år.

Artikel 19

Gennemførelse af anerkendelsesplanen

1. En producentsammenslutning, som iværksætter en anerkendelsesplan, kan når som helst indgive en anmodning om anerkendelse i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96 på de i nærværende forordning fastsatte betingelser.

2. Fra datoen for indgivelsen af denne anmodning kan sammenslutningen forelægge et udkast til et driftsprogram på de i forordning (EF) nr. 1433/2003 fastsatte betingelser.

KAPITEL IV

KONTROLFORANSTALTNINGER OG SANKTIONER

Artikel 20

Kontrol

1. I forbindelse med den kontrol, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, og artikel 14, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2200/96, aflægger medlemsstaterne besøg på stedet hos alle nye producentorganisationer eller enhver producentsammenslutning inden anerkendelsen eller den foreløbige anerkendelse.

2. Medlemsstaterne foretager hvert år kontrol af et betydeligt udsnit af producentorganisationerne og producentsammenslutningerne for at verificere, at kriterierne for anerkendelse og foreløbig anerkendelse er opfyldt. Det pågældende udsnit skal omfatte mindst 30 % af de anerkendte producentorganisationer eller de foreløbigt anerkendte producentsammenslutninger.

3. Hver organisation og hver sammenslutning kontrolleres mindst en gang hvert femte år.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer i henhold til denne artikel.

Artikel 21

Sanktioner

1. Hvis det ved en kontrol, som medlemsstaternes myndigheder foretager i henhold til stk. 20, stk. 2, viser sig, at de fastlagte betingelser for anerkendelse af en producentorganisation ikke er opfyldt, træffer de pågældende myndigheder en endelig afgørelse og beslutter om nødvendigt at tilbagekalde anerkendelsen inden for en frist, der ikke kan overstige seks måneder. Denne afgørelse meddeles straks til den pågældende producentorganisation.

2. En anerkendt producentorganisation, der har handlet i god tro, bevarer fuldt ud de rettigheder, der følger af anerkendelsen, indtil anerkendelsen tilbagekaldes, og i tilfælde af de støtteordninger, der er omhandlet i artikel 2 og 6a i forordning (EF) nr. 2201/96 og i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2202/96, indtil udgangen af det igangværende produktionsår.

Har en producentorganisation misligholdt sine forpligtelser forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed, får beslutningen om tilbagekaldelsen virkning fra det tidspunkt, hvor betingelserne for anerkendelse ikke længere blev opfyldt.

3. De nationale myndigheder anmoder producentsammenslutningen om at træffe korrigerende foranstaltninger, hvis de konstaterer en afvigelse i forhold til den planlagte gennemførelse af planen, og hvis denne afvigelse truer planens gennemførelse.

4. Fører iværksættelsen af anerkendelsesplanen ikke til anerkendelse, inddriver medlemsstaterne mindst 50 % af den støtte, der er udbetalt i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 2200/96, medmindre det på en for medlemsstaten tilfredsstillende måde kan godtgøres, at der forelå særlige grunde hertil.

De inddrevne beløb og renterne indbetales til betalingsorganet og trækkes fra de udgifter, som Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget finansierer.

KAPITEL V

OPHÆVELSE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 22

Medlemsstaternes foranstaltninger

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foranstaltninger, de vedtager i henhold til artikel 3, 4, 11, 13, 14, 19 og 21 efter artikel 26 i forordning (EF) nr. 1433/2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2003.

Artikel 23

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 412/97 og (EF) nr. 478/97 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 24

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 2, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 412/97 anvendes dog fortsat indtil medlemsstaternes vedtagelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i nærværende forordning, dog senest indtil den 31. december 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1433/2003

af 11. august 2003

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår driftsfonde, driftsprogrammer og finansiel støtte

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003⁽²⁾, særlig artikel 48, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De senere års erfaringer viser, at det er nødvendigt at ændre Kommissionens forordning (EF) nr. 609/2001 af 28. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår driftsprogrammer, driftsfonde og støtte, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 411/97⁽³⁾. For at kunne anvende klare og rationelle bestemmelser bør nævnte forordning ophæves og udskiftes.
- (2) Efter artikel 15 i forordning (EF) nr. 2200/96 ydes der finansiel støtte til producentorganisationer, der opretter en driftsfond ifølge visse bestemmelser og inden for visse grænser. I forordningens artikel 16 er der fastsat nærmere bestemmelser om driftsprogrammer. Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser til nævnte forskrifter.
- (3) For at fremme en samling af udbuddet og lette gennemførelsen af visse foranstaltninger som led i driftsprogrammer bør producentorganisationer kunne overdrage den delvise eller fuldstændige gennemførelse af foranstaltninger i deres driftsprogram til en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer. Der bør dog fastsættes særlige bestemmelser for at undgå misbrug og dobbelt støtte.
- (4) For at lette anvendelsen af ordningen bør producentorganisationernes afsatte produktion defineres nøjagtigt, herunder ved angivelse af produktets støtteberettigelse og det afsætningstrin, hvorpå produktionsværdien skal fastlægges. For at sikre lige behandling af alle produkter til forarbejdning, der er støtteberettigede i henhold til

Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager⁽⁴⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 453/2002⁽⁵⁾, og Rådets forordning (EF) nr. 2202/96 af 28. oktober 1996 om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter⁽⁶⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1933/2001⁽⁷⁾, bør den støtte, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EF) nr. 2201/96 og artikel 1 i forordning (EF) nr. 2202/96, lægges oven i den relevante værdi af den afsatte produktion. Lofterne over støtten bør beregnes på grundlag af værdien af den produktion, der afsættes i en tolv månedersperiode. For at gøre ordningen fleksibel for de erhvervsdrivende kan medlemsstaterne fastlægge begrænsede valgmuligheder for beregning af tolv månedersperioden. Andre metoder til beregning af den produktion, der kan afsættes, bør også kunne anvendes i tilfælde af årlige forskydninger eller utilstrækkelige data. For at undgå, at ordningen misbruges, bør producentorganisationerne ikke kunne ændre referenceperioder, mens programmet løber.

- (5) For at sikre, at støtten anvendes korrekt, bør der fastlægges regler for forvaltningen af driftsfonde og medlemmernes finansielle bidrag til fondene. Det bør især fastsættes, at de finansielle bidrag fra producentorganisationens medlemmer baseres på den afsatte produktion, der anvendes til at beregne støtten. Medlemsstaterne kan tillade, at producentorganisationerne bruger deres egne midler og fastsætter forskellige bidragsniveauer, hvis alle producenter bidrager til og nyder godt af driftsfonden.
- (6) Med henblik på at forvalte ordningen korrekt bør der fastlægges procedurer for indgivelse og godkendelse af driftsprogrammer, herunder tidsfrister, så myndighederne kan foretage en passende evaluering af oplysningerne om de foranstaltninger og aktiviteter, der skal indgå i eller udelukkes fra programmerne. Da programmerne forvaltes på årsbasis, bør det fastsættes, at programmer, der ikke godkendes inden en given dato, udsættes et år.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EFT L 90 af 30.3.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.

⁽⁵⁾ EFT L 72 af 14.3.2002, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 49.

⁽⁷⁾ EFT L 262 af 2.10.2001, s. 6.

- (7) Der bør anvendes en årlig procedure for ændring af driftsprogrammer for det følgende år, så de kan tilpasses for at tage hensyn til eventuelle nye betingelser, som ikke kunne forudses, da de oprindeligt blev forelagt. Det bør også være muligt at ændre foranstaltninger og driftsfondens beløb i løbet af det år, hvor et program gennemføres. Alle sådanne ændringer bør være underlagt visse grænser og betingelser, der fastlægges af medlemsstaterne, herunder obligatorisk meddelelse til myndighederne for at sikre, at godkendte programmer bevarer de overordnede formål.
- (8) Af finansielle grunde og af hensyn til retssikkerheden bør der udarbejdes lister over foranstaltninger og udgifter, der kan eller ikke kan omfattes af driftsprogrammer. Listerne bør være udtømmende. For at kunne anvende gennemsigtige og enkle EF-bestemmelser bør støtteberettigelseskriterierne for visse foranstaltninger i givet fald følge retningslinjerne i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1105/2003 ⁽²⁾. Visse foranstaltninger og udgifter bør tillades midlertidigt eller inden for visse grænser.
- (9) I forbindelse med investeringer i individuelle bedrifter bør der, for at undgå, at et medlem, der afbryder tilknytningen til organisationen i den nyttige periode af investeringen, opnår en urimelig berigelse, fastsættes bestemmelser om, at organisationen kan inddrive restværdien af investeringen, uanset om en sådan investering ejes af medlemmet eller organisationen.
- (10) Med henblik på at forvalte støtten korrekt bør producentorganisationen på egne og medlemmernes vegne afgive en skriftlig erklæring om, at den ikke modtager anden EF-støtte eller national støtte til de foranstaltninger, der er berettiget til EF-støtte i henhold til denne forordning.
- (11) For at sikre, at driftsprogrammer gennemføres korrekt, bør producentorganisationerne modtage meddelelse om myndighedernes beslutninger om driftsprogrammer og den støtte, der er godkendt, senest den 15. december året før det år, hvor programmet gennemføres.
- (12) For at undgå likviditetsproblemer bør producentorganisationerne kunne anvende en ordning med udbetaling af forskud, idet der skal stilles sikkerhed. For at undgå systematisk tilbagebetaling af forskud bør det fastsættes, at sådanne betalinger ikke må overstige mindstebeløbet for støtten. Sikkerhed bør frigives, efterhånden som driftsprogrammet gennemføres, dog højst 80 % af udbetalt forskud, idet restbeløbet af sikkerheden tilbageholdes, indtil restbeløbet af støtten er blevet udbetalt. En alternativ ordning bør kunne anvendes til på bestemte tidspunkter i årets løb at refundere allerede afholdte udgifter.
- (13) For at sikre, at ordningen anvendes korrekt, bør det fastlægges nærmere, hvilke oplysninger der skal anføres i støtteansøgningerne. For at tage højde for uforudsete omstændigheder under gennemførelsen af driftsprogrammer bør forskudsansøgninger og betalingsansøgninger kunne overføres til det følgende år for foranstaltninger, der af grunde, som producentorganisationen ikke er herre over, ikke kan gennemføres, inden fristerne udløber. Alle ansøgninger bør kontrolleres administrativt. For at sikre, at ordningen anvendes korrekt, bør der anvendes sanktioner i de tilfælde, hvor ansøgninger om støtte indgives for sent.
- (14) For alle ansøgninger om støtte bør de lofter, der er fastsat i artikel 15, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2200/96, gælde.
- (15) Producentorganisationernes aktiviteter og deres effektivitet bør overvåges. Det kan opnås ved, at der med regelmæssige mellemrum indsendes rapporter og evalueringer.
- (16) I betragtning af det store ansvar og initiativ, der tildeles producentorganisationerne, bør der fastsættes strenge kontrolprocedurer og anvendes sanktioner i tilfælde af overtrædelser. Sanktionerne bør stå i rimeligt forhold til overtrædelsen. For at sikre en fair behandling bør der fastsættes bestemmelser for foranstaltninger, der ikke er støtteberettigede, men som producentorganisationen ved en fejltagelse medtager i et driftsprogram, og som godkendes af medlemsstaten, hvorefter medlemsstaterne ikke forpligtes til at tilbageholde støttebetalinger eller inddrive udbetalt støtte i overensstemmelse med Domstolens retspraksis.
- (17) De myndigheder, der skal kontrollere, at foreslåede foranstaltninger i driftsprogrammer og gennemførelsen heraf opfylder betingelserne for støtteberettigelse, bør kunne indføre supplerende nationale foranstaltninger for at sikre, at ordningen anvendes korrekt.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 158 af 27.6.2003, s. 3.

- (18) Forordningen bør gælde for alle driftsprogrammer, der gennemføres fra 2004. Allerede godkendte programmer, hvis gennemførelse fortsætter ind i 2004, bør ændres, medmindre de er gennemført i en sådan grad, at det ikke er hensigtsmæssigt.
- (19) For at sikre, at ordningen anvendes korrekt, bør medlemsstaterne fremsende alle oplysninger om supplerende og yderligere foranstaltninger, der træffes som led i denne forordning. En passende fortegnelse over producentorganisationernes aktiviteter og anvendelsen af driftsfonde bør stilles til rådighed for Kommissionen til statistiske og budget- og kontrolmæssige formål.
- (20) Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes der bestemmelser om den finansielle EF-støtte, herefter benævnt »støtte«, til de driftsfonde og driftsprogrammer, som er fastsat i artikel 15 og 16 i forordning (EF) nr. 2200/96.
2. Producentorganisationer kan opnå ret til støtte på betingelserne i artikel 15 og 16 i forordning (EF) nr. 2200/96 og i nærværende forordning.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved »producentorganisationer« de producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96.
2. Ved anvendelse af denne forordning betragtes en anerkendt »sammenslutning af producentorganisationer«, der på medlemmernes vegne helt eller delvist forvalter deres driftsfonde og driftsprogrammer i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2200/96, som en producentorganisation.

KAPITEL II

VÆRDI AF AFSAT PRODUKTION

Artikel 3

Beregningsgrundlag

1. Værdien af den afsatte produktion baseres i forbindelse med denne forordning på producentorganisationernes medlemmers produktion, jf. stk. 2 til 6.

2. I produktionen medregnes beløbet for den støtte, der er fastsat i artikel 2 i forordning (EF) nr. 2201/96 og artikel 1 i forordning (EF) nr. 2202/96, og som producentorganisationerne har modtaget for samme referenceperiode som omhandlet i artikel 4.

3. I produktionen medregnes de medlemmers produktion, der forlader eller tilslutter sig organisationen. Medlemsstaterne fastlægger de betingelser, på hvilke det er muligt at undgå overlappning.

4. I produktionen medregnes værdien af produkter, der tilbagekøbes til gratis uddeling som omhandlet i artikel 30, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 2200/96, der anslås til gennemsnitsprisen for de produkter, der er afsat af producentorganisationen.

5. Produktionen afsættes på de betingelser, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, litra c), nr. 3), første og andet led, i forordning (EF) nr. 2200/96.

Betingelserne i nævnte første og andet led, for så vidt angår marginale produktmængder, som de deltagende medlemmer selv afsætter til frisk forbrug eller til forarbejdningsvirksomheder, gælder dog ikke.

6. Produktionen faktureres »ab producentorganisation«:

- a) i givet fald som »emballeret eller klargjort, men ikke forarbejdet produkt«
- b) eksklusive moms
- c) eksklusive interne transportudgifter i de tilfælde, hvor der er stor afstand mellem producentorganisationens opsamlings- eller emballeringscentral og producentorganisationens distributionssted.

Medlemsstaterne fastsætter de nedsættelser, som skal anvendes på den fakturerede værdi af produkter, der er udstedt faktura for på forskellige stadier af forarbejdning eller levering/transport.

Artikel 4

Referenceperiode

1. Det årlige loft for støtte, der er omhandlet i artikel 15, stk. 5, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 2200/96, beregnes hvert år på grundlag af værdien af den afsatte produktion i en tolv måneders referenceperiode, der fastsættes af medlemsstaterne.

2. Referenceperioden kan være:

- a) en tolv måneders periode, der begynder tidligst den 1. januar to år før det år, hvor driftsprogrammet gennemføres, og slutter senest den 1. juli samme år, eller

b) gennemsnitsværdien af tre på hinanden følgende tolv månedersperioder, der begynder tidligst den 1. januar fire år før det år, hvor driftsprogrammet gennemføres, og slutter senest den 1. juli samme år.

3. Medlemsstaterne kan fastlægge forskellige referenceperioder for forskellige producentorganisationer for at tage hensyn til forskellige produktions-, salgs- og regnskabsperioder for forskellige produkter eller produktgrupper.

Referenceperioden må ikke variere i løbet af et driftsprogram, medmindre situationen berettiger hertil.

4. Hvis værdien af et produkt er blevet forringet af årsager, der er blevet tilfredsstillende begrundet over for en medlemsstat, og som producentorganisationen hverken kan kontrollere eller holdes ansvarlig for, udgør værdien af den afsatte produktion som omhandlet i stk. 1 mindst 65 % af værdien af det berørte produkt i den forudgående referenceperiode.

De i første afsnit nævnte årsager skal begrundes.

5. Hvis nyligt oprettede anerkendte producentorganisationer ikke råder over tilstrækkelige historiske data om den afsatte produktion til anvendelse af stk. 2, anses værdien af den afsatte produktion for at være lig med værdien af den produktion, der kan afsættes, og som producentorganisationen har forelagt med henblik på anerkendelse.

6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at indsamle oplysninger om værdien af den afsatte produktion for producentorganisationer, som ikke har forelagt driftsprogrammer.

KAPITEL III

DRIFTSFONDE

Artikel 5

Forvaltning

1. Driftsfonde, der oprettes af producentorganisationer i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96, anvendes udelukkende til transaktioner, der er forbundet med:

- gennemførelse af driftsprogrammet
- administration af driftsfonden
- EF-godtgørelse for tilbagekøb som omhandlet i artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2200/96.

2. Medlemsstaterne sikrer sig, at driftsfondene forvaltes på en sådan måde, at alle udgifter og indtægter i forbindelse med dem kan identificeres og hvert år kan kontrolleres og attesteres af eksterne revisorer.

3. Udgifter i forbindelse med driftsfonden kan afholdes af en producentorganisations datterselskab, jf. artikel 2 i forordning (EF) nr. 1432/2003 ⁽¹⁾.

Artikel 6

Finansiering af driftsfonde

1. Medlemmernes finansielle bidrag til driftsfonden, jf. artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96, fastsættes på grundlag af mængden og/eller værdien af den afsatte produktion.

2. Medlemsstaterne kan give producentorganisationerne tilladelse til:

- at anvende alle eller en andel af deres egne midler, der stammer fra salg af frugt og grøntsager, som er produceret af deres medlemmer i anerkendelseskategorierne bortset fra dem, der kommer fra anden offentlig støtte
- at fastsætte individuelle afgifter for tilsluttede producenter på forskellige niveauer.

Ved anvendelse af første afsnit skal følgende betingelser være opfyldt:

- alle producenter skal bidrage til driftsfonden
- udnyttelsen af driftsfonden skal kunne komme alle producenter til gode
- alle producenter skal kunne være med til på demokratisk vis at træffe beslutning om anvendelsen af producentorganisationens midler og om de finansielle bidrag til driftsfondene.

Artikel 7

Meddelelse af anslået beløb

Producentorganisationerne meddeler driftsfondenes anslåede beløb for det følgende år til medlemsstaterne senest den 15. september sammen med de driftsprogrammer eller anmodninger om ændringer, der skal godkendes.

Driftsfondenes anslåede beløb beregnes på grundlag af driftsprogrammerne, de anslåede udgifter til tilbagekøb og værdien af den afsatte produktion.

⁽¹⁾ Se side 18 i denne EUT.

KAPITEL IV

Artikel 10

DRIFTSPROGRAMMER

Delvise driftsprogrammer

Artikel 8

Driftsprogrammernes indhold

1. Driftsprogrammerne indeholder følgende:
  - a) en beskrivelse af udgangssituationen, navnlig med hensyn til produktion, afsætning og udstyr
  - b) de mål, der er opstillet for driftsprogrammet, under hensyntagen til produktions- og afsætningsmulighederne
  - c) en detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, herunder enkeltforanstaltninger, der skal gennemføres, og de midler, der skal anvendes for at nå målene i hvert af de år, hvori programmet gennemføres
  - d) programmets varighed
  - e) de finansielle aspekter, herunder:
    - i) beregningsmåden og de finansielle bidrag
    - ii) proceduren for finansiering af driftsfonden
    - iii) de oplysninger, der er nødvendige for at begrunde forskellige niveauer for bidrag
    - iv) budgettet og tidsplanen for gennemførelse af foranstaltningerne i hvert år, hvori programmet gennemføres.
2. Driftsprogrammer kan indeholde punkter, der ikke er fastsat i stk. 1, navnlig de i bilag I anførte punkter.
3. Driftsprogrammer må hverken omfatte de foranstaltninger eller udgifter, der er opført på listen i bilag II, eller foranstaltninger eller udgifter, der indgår i foranstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget i henhold til artikel 25.

Artikel 9

Dokumenter, der skal forelægges

Driftsprogrammer ledsages af:

- a) dokumentation for oprettelse af en driftsfond
- b) producentorganisationens skriftlige tilsagn om at ville overholde bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2200/96 og nærværende forordning
- c) producentorganisationens og dens medlemmers skriftlige tilsagn om, at den og dens medlemmer hverken direkte eller indirekte samtidig vil modtage EF-støtte eller national støtte til de foranstaltninger og/eller aktioner, der kan ydes EF-støtte til i henhold til denne forordning.

1. Ved anvendelse af artikel 16, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2200/96 kan medlemsstaterne godkende, at anerkendte sammenslutninger af producentorganisationer fremlægger deres eget delvise driftsprogram, der består af foranstaltninger, som er udpeget, men ikke gennemført af de deltagende producentorganisationer i deres driftsprogrammer.

2. De samme regler gælder for delvise driftsprogrammer som for andre driftsprogrammer, og de gennemgås sammen med de deltagende producentorganisationers driftsprogrammer.

3. Medlemsstaterne sikrer sig, at:

- a) foranstaltninger finansieres fuldt ud med bidrag fra de deltagende producentorganisationer, der er betalt fra disse organisationers driftsfonde
- b) foranstaltningerne og den dermed forbundne finansielle deltagelse er opført i hver deltagende producentorganisationers driftsprogram
- c) der ikke er risiko for dobbelt støtte.

Artikel 11

Frist for forelæggelse

Producentorganisationen forelægger driftsprogrammerne til godkendelse for myndighederne i den medlemsstat, hvor producentorganisationen er etableret, senest den 15. september året før det år, hvor de skal gennemføres.

Medlemsstaterne kan dog udsætte datoen.

Artikel 12

Kontrol

Medlemsstaternes myndigheder kontrollerer ved hjælp af alle relevante midler, herunder kontrol på stedet:

- a) at de oplysninger, der er afgivet i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a), b) og e), er nøjagtige
- b) at programmernes mål stemmer overens med artikel 15, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2200/96
- c) at de foreslåede foranstaltninger og udgifter er støtteberettigede under hensyn til artikel 8, stk. 2 og 3
- d) at programmerne hænger sammen økonomisk og har den fornødne tekniske kvalitet, at overslagene og støtteplanen er velbegrundede, og at den planlagte gennemførelse er tilfredsstillende.

*Artikel 13***Beslutning**

1. Medlemsstaternes myndigheder:
  - a) godkender fondsbeløb og programmer, der opfylder betingelserne i artikel 15 og 16 i forordning (EF) nr. 2200/96 og dette kapitel
  - b) godkender programmer på den betingelse, at producentorganisationen accepterer visse ændringer, eller
  - c) afviser programmer.
2. Medlemsstaternes myndigheder træffer beslutning om programmerne og fondene senest den 15. december i det år, hvor de blev forelagt.

Medlemsstaterne underretter producentorganisationerne om beslutningerne senest den 15. december.

*Artikel 14***Ændringer af driftsprogrammer for efterfølgende år**

1. Producentorganisationerne kan hvert år senest den 15. september anmode om ændringer af driftsprogrammer, der skal anvendes fra den 1. januar det følgende år.

Medlemsstaterne kan dog udsætte datoen for indgivelse af anmodninger.

2. Anmodninger om ændringer ledsages af dokumentation, der redegør for ændringerne og deres art og betydning.
3. Myndighederne træffer afgørelse om anmodninger om ændringer af driftsprogrammer senest den 15. december, efter at de har gennemgået den forelagte dokumentation i henhold til artikel 12. Hvis der ikke træffes afgørelse inden denne frist, betragtes anmodningen som afvist.

*Artikel 15***Ændringer af driftsprogrammer i årets løb**

1. Medlemsstaterne kan på betingelser, de fastsætter, give tilladelse til ændringer af driftsprogrammer i årets løb.
2. Medlemsstaternes myndigheder kan give producentorganisationerne tilladelse til i årets løb:
  - a) kun delvis at gennemføre deres driftsprogrammer
  - b) at ændre indholdet af driftsprogrammet, herunder at forlænge dets varighed til i alt højst fem år
  - c) at ændre beløbet for driftsfonden med højst 20 % af det oprindeligt godkendte beløb, hvis de overordnede formål med driftsprogrammet fastholdes.

3. Medlemsstaterne fastsætter, på hvilke betingelser driftsprogrammet kan ændres i årets løb uden medlemsstaternes forhåndsgodkendelse.

Myndighederne forhåndsgodkender dog enhver forhøjelse af beløbet for en driftsfond, der er godkendt til at finansiere tilbagekøb som omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 2200/96.

Ændringer er kun støtteberettigede, hvis producentorganisationen straks meddeler dem til myndighederne.

*Artikel 16***Driftsprogrammernes format**

1. Driftsprogrammerne gennemføres i årlige perioder fra 1. januar til 31. december.
2. Driftsprogrammer, der godkendes senest den 15. december, gennemføres fra den 1. januar det følgende år.

Gennemførelsen af programmer, der godkendes efter den 15. december, udsættes et år.

KAPITEL V

STØTTE

*Artikel 17***Godkendt støttebeløb**

Når programmerne er blevet godkendt, fastlægger medlemsstaterne det godkendte støttebeløb som omhandlet i artikel 16, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 2200/96.

Medlemsstaterne meddeler senest den 15. december producentorganisationerne det godkendte støttebeløb.

*Artikel 18***Ansøgninger**

1. Producentorganisationerne indgiver deres ansøgninger om støtte eller reststøtte til myndighederne for hvert driftsprogram, der ansøges om støtte for, senest den 31. januar i året efter det år, der ansøges om støtte for.
2. Ansøgningerne ledsages af dokumentation, der angiver:
  - a) værdien af den afsatte produktion
  - b) de finansielle bidrag, der er erlagt af medlemmerne og indbetalt til driftsfonden
  - c) de udgifter, der er afholdt i forbindelse med driftsprogrammet

- d) den andel af driftsfonden, der er anvendt som støtte til tilbagekøb fra markedet
- e) størrelsen af de godtgørelser og/eller tillæg, der er betalt til medlemmerne
- f) overholdelse af grænserne i artikel 15, stk. 3, tredje afsnit, og artikel 23, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EF) nr. 2200/96.

3. Ansøgningerne kan vedrøre planlagte, men endnu ikke afholdte programudgifter, hvis følgende kan dokumenteres:

- a) foranstaltningerne kunne ikke gennemføres senest den 31. december i året for driftsprogrammets gennemførelse af årsager, som ikke kan tilskrives den pågældende producentorganisation
- b) foranstaltningerne kan gennemføres senest den 30. april det følgende år
- c) at der i driftsfonden til stadighed indgår et tilsvarende bidrag fra producentorganisationen.

Udbetaling af støtten og frigivelse af den sikkerhed, der er stillet i henhold til artikel 20, stk. 3, sker på betingelse af, at der forelægges dokumentation for afholdelse af de planlagte udgifter, der er nævnt i første afsnit, litra b), senest den 30. april året efter det år, som de pågældende udgifter var planlagt for, på grundlag af det fastslåede faktiske krav på støtte.

4. Hvis ansøgninger indgives senere end datoen i stk. 1, nedsættes støtten med 1 % for hver dag, at fristen overskrides.

I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde kan myndighederne acceptere ansøgninger, der indgives senere end datoen i stk. 1, hvis den i artikel 23 fastsatte kontrol er udført og betalingsfristen i artikel 19 er overholdt.

Artikel 19

Betaling af støtte

Medlemsstaterne udbetaler den støtte, der er ansøgt om, senest den 30. juni i året efter det år, hvor programmet gennemføres.

Medlemsstaterne kan dog udsætte fristen til den 15. oktober.

Artikel 20

Betaling af forskud

1. Producentorganisationerne kan ansøge om udbetaling af forskud på den andel af støtten, der svarer til de forventede udgifter i forbindelse med driftsprogrammet for den tremåneders periode, der begynder i den måned, hvor forskudsansøgningen indgives.

2. Forskudsansøgninger indgives i januar, april, juli og oktober.

De samlede forskud for et givet år må ikke overstige 90 % af den godkendte støtte til driftsprogrammet.

3. Forskud udbetales mod, at der stilles en sikkerhed svarende til 110 % af forskuddet i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85⁽¹⁾.

Medlemsstaterne fastsætter betingelser for at sikre, at finansielle bidrag til driftsfonden er blevet opkrævet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, og artikel 6, og at tidligere forskud faktisk er brugt.

4. Ansøgninger om frigivelse af sikkerhed kan indgives i løbet af året og ledsages af den relevante dokumentation.

Den stillede sikkerhed frigives for op til 80 % af forskudsbeløbet.

5. Det i artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2220/85 omhandlede primære krav er, at de foranstaltninger, der er anført i driftsprogrammerne, gennemføres under overholdelse af de forpligtelser, som er fastsat i artikel 9, litra b) og c), i nærværende forordning.

Hvis det primære krav ikke overholdes, eller hvis forpligtelserne i artikel 9, litra b) og c), misligholdes i alvorlig grad, inddrages sikkerheden, uden at dette indskrænker anvendelsen af andre sanktioner i henhold til artikel 24.

Hvis andre krav ikke overholdes, inddrages sikkerheden i forhold til omfanget af den uregelmæssighed, der er konstateret.

Artikel 21

Delvis betaling

1. Producentorganisationerne kan ansøge om betaling af den andel af støtten, som svarer til de udgifter i forbindelse med driftsprogrammet, der er afholdt i de foregående tre måneder.

Ansøgningerne indgives i april, juli og oktober. De ledsages af passende dokumentation.

De samlede betalinger i forbindelse med ansøgninger om en andel af støtten må ikke overstige 90 % af den oprindeligt godkendte støtte til driftsprogrammet eller af de faktiske udgifter, idet det mindste beløb lægges til grund.

2. Producentorganisationerne kan ansøge om betaling af en andel af støtten til tilbagekøb fra markedet.

Ansøgningerne kan indgives sammen med de i stk. 1 nævnte ansøgninger. For sådanne ansøgninger gælder de grænser, der er fastsat i artikel 15, stk. 3, tredje afsnit, og artikel 23, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EF) nr. 2200/96.

⁽¹⁾ EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 22

Producentorganisationernes rapporter

1. Producentorganisationerne aflægger årlige rapporter, der ledsager støtteansøgningerne, om gennemførelsen af driftsprogrammer og tilbagekøb, hvortil der kan ydes støtte inden for en driftsfonds rammer.

Rapporterne vedrører følgende:

- a) driftsprogrammer, der blev gennemført det foregående år og tilbagekøb fra markedet
- b) større ændringer af driftsprogrammer
- c) forskelle mellem anslået støtte og den støtte, der er ansøgt om.

2. En endelig rapport træder i stedet for den i stk. 1 nævnte rapport for det sidste år, hvori driftsprogrammet anvendes.

Endelige rapporter omfatter en evaluering af driftsprogrammerne, der kan udarbejdes med bistand fra et specialiseret konsulentfirma. De viser, i hvilket omfang programmålene er opfyldt. De redegør for ændringer i foranstaltninger og/eller metoder, der er taget eller skal tages i betragtning ved udarbejdelsen af efterfølgende driftsprogrammer eller ændring af igangværende driftsprogrammer.

Artikel 23

Kontrol

1. Medlemsstaterne kontrollerer uden varsel eller med kort varsel ved kontrol på stedet producentorganisationerne for at fastslå, at betingelserne for ydelse af støtte er overholdt.

Kontrollen omfatter følgende:

- a) gennemførelse af foranstaltningerne i driftsprogrammet, navnlig vedrørende investeringer
- b) faktisk afholdte omkostninger og udgifter i forhold til anmeldte støtte.

2. Kontrol efter stk. 1 skal hvert år vedrøre en betydelig andel af ansøgningerne. Stikprøven repræsenterer mindst 20 % af producentorganisationerne og 30 % af det samlede støttebeløb.

Afslører kontrollen betydelige uregelmæssigheder i en region eller en del af en region eller en specifik producentorganisation, foretager myndighederne supplerende kontrol det pågældende år og forhøjer andelen af de pågældende ansøgninger, som skal kontrolleres det følgende år.

3. Myndighederne fastlægger, hvilke producentorganisationer der skal kontrolleres, på grundlag af en risikoanalyse og støttens repræsentative karakter.

Ved risikoanalysen tages der hensyn til følgende:

- a) støttebeløbet
- b) udviklingen i de årlige programmer i forhold til året før
- c) resultaterne af kontrollen de foregående år
- d) andre parametre, som fastlægges af medlemsstaterne, specielt om producentorganisationerne følger en kvalitetsstrategi, som er officielt anerkendt af medlemsstaterne eller af uafhængige certificeringsorganer.

4. Hver producentorganisation skal kontrolleres mindst én gang, inden støtten eller restbeløbet af støtten for det sidste år af driftsprogrammet udbetales.

Artikel 24

Tilbagebetaling og sanktioner

1. Uretmæssigt udbetalt støtte eller ansøgning om støtte i henhold til stk. 3 tilbagebetales eller tilbageholdes, og sanktioner anvendes for den pågældende modtager/ansøger, hvis:

- a) den faktiske værdi af den afsatte produktion er lavere end det beløb, der er lagt til grund ved beregningen af støtten
- b) driftsfonden har fået tilført midler på en måde, som ikke stemmer overens med artikel 15, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2200/96, eller er blevet anvendt til andre formål end dem, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 15, stk. 2, eller
- c) driftsprogrammet er blevet gennemført på en måde, der ikke stemmer overens med betingelserne for medlemsstatens godkendelse, uden at dette berører artikel 14 og 15 i nærværende forordning.

2. Uden at dette berører anvendelsen af artikel 7, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999⁽¹⁾, kan en medlemsstat, for så vidt angår en foranstaltning, der senere konstateres ikke at være støtteberettiget, men som er blevet gennemført i overensstemmelse med et af samme medlemsstat godkendt driftsprogram, betale den relevante forfaldne støtte, eller undlade at inddrive allerede udbetalt støtte, hvis den ville anvende samme fremgangsmåde for lignende sager, der finansieres over det nationale budget, og hvis producentorganisationen ikke har udvist forsømmelighed.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

3. Ved anvendelse af stk. 1 skal støttemodtageren/ansøgeren:

- a) i tilfælde, hvor støtten allerede er blevet udbetalt:
- i) hvis der er tale om en indlysende fejl: tilbagebetale den uberettiget udbetalte støtte med tillæg af renter
  - ii) hvis der er tale om svig: tilbagebetale det dobbelte af den uberettiget udbetalte støtte med tillæg af renter
  - iii) i alle andre tilfælde: tilbagebetale den uberettiget udbetalte støtte, forhøjet med 50 %, med tillæg af renter
- b) i tilfælde, hvor ansøgning om støtte er blevet indgivet, men hvor støtten ikke er blevet udbetalt:
- i) hvis der er tale om svig: betale den støtte, der uberettiget er ansøgt om
  - ii) i alle andre tilfælde, hvor der ikke er tale om en indlysende fejl: betale 50 % af den støtte, der uberettiget er ansøgt om.

4. De renter, der er nævnt i stk. 3, litra a), beregnes:

- a) på grundlag af perioden fra udbetalingen til støttemodtagerens tilbagebetaling
- b) med den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender til sine refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*. Rentesaften er den, der gælder på datoen for den uretmæssige udbetaling, forhøjet med tre procentpoint.

5. Støtte, som er tilbagebetalt i henhold til stk. 3, indbetales til det ansvarlige betalingsorgan, som trækker beløbene fra de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget.

6. Hvis en producentorganisation forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed afgiver urigtige oplysninger, modtager den ikke støtte i året efter det år, for hvilket de urigtige oplysninger er blevet konstateret.

Artikel 25

Medlemsstaternes bestemmelser

Medlemsstaterne kan med hensyn til støtteberettigede foranstaltninger eller udgifter vedtage bestemmelser, der supplerer bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2200/96 og i nærværende forordning.

Artikel 26

Medlemsstaternes rapportering

1. Medlemsstaterne indberetter hvert år senest den 1. juni finansielle og kvalitative oplysninger om producentorganisationer, driftsfonde, driftsprogrammer og kontrol og sanktioner som fastsat i bilag III.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle de foranstaltninger og betingelser, som de fastsætter i forbindelse med denne forordning, navnlig:

- a) metode, procedure og information som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra e), nr. i), ii) og iii)
- b) overslag over driftsfonde som omhandlet i artikel 7
- c) oplysninger om støtteansøgninger
- d) betingelser for tilladelse til ændringer af driftsprogrammer i årets løb som omhandlet i artikel 15
- e) eventuelle bestemmelser til gennemførelse af artikel 24, stk. 2
- f) bestemmelser vedtaget i henhold til artikel 25.

KAPITEL VII

OPHÆVELSE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 27

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 609/2001 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning læses som henvisninger til denne forordning.

Artikel 28

Overgangsbestemmelser

Driftsprogrammer, som medlemsstaterne godkendte inden denne forordnings ikrafttræden, og som stadig anvendes i 2004, skal opfylde bestemmelserne i denne forordning. Producentorganisationerne anmoder om de fornødne ændringer senest den 15. september 2003.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at programmer, der blev godkendt inden denne forordnings ikrafttræden, bibeholdes uændret.

Artikel 29

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Frivilligt indhold i driftsprogrammer

1. Omkostninger ved flerårige afgrøder (flerårige planter, træer og buske).
2. For højst ti år pr. foranstaltning specifikke omkostninger ved:
  - a) økologisk, integreret eller forsøgmæssig produktion ⁽¹⁾
  - b) økologiske plantebeskyttelsesmidler ⁽²⁾
  - c) miljøforanstaltninger (herunder omkostninger ved miljøvenlig håndtering af emballage) ⁽³⁾
  - d) kvalitetsforbedringsforanstaltninger (herunder certificeret frø, certificeret mycelium og certificerede planter).

For hver af ovennævnte kategorier af støtteberettigede specifikke omkostninger kan medlemsstaterne på en behørigt begrundet måde anvende faste støttesatser til at beregne meromkostningerne i forhold til konventionelle omkostninger.
3. Generalomkostninger, der specifikt vedrører driftsfonden eller driftsprogrammet ⁽⁴⁾, ved betaling af et engangsbeløb svarende til 2 % af den godkendte driftsfond, dog højst 180 000 EUR ⁽⁵⁾. Disse 2 % består af 1 % støtte fra EF og 1 % fra producentorganisationen.

Drejer det sig om en sammenslutning af producentorganisationer som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1432/2003 ⁽⁶⁾, kan engangsbeløbet multipliceres med antallet af tilsluttede producentorganisationer, dog må det endelige beløb ikke overstige 1 250 000 EUR.
4. Personaleomkostninger (herunder lønningsudgifter, hvis de afholdes af producentorganisationen), som er en følge af foranstaltninger til at:
  - a) forbedre eller opretholde et højt niveau for kvalitet eller miljøbeskyttelse
  - b) øge afsætningen.

Foranstaltningerne bør gennemføres af kvalificeret personale. Hvis producentorganisationen i sådanne tilfælde anvender egne ansatte eller tilsluttede producenter, skal den medgæede tid dokumenteres.

Hvis en medlemsstat ønsker at anvende en alternativ løsning frem for at begrænse finansieringen til de faktiske omkostninger i forbindelse med ovennævnte støtteberettigede personaleomkostninger, fastsætter den på forhånd og på en behørigt begrundet måde engangsbeløbet på højst 20 % af den godkendte driftsfond. Procentsatsen kan forhøjes i behørigt begrundede tilfælde.

Når en producentorganisation ansøger om et sådant engangsbeløb, forelægger den på en for medlemsstaten tilfredsstillende måde bevis for, at foranstaltningen er blevet gennemført.
5. Investeringer i transportmidler med køleanlæg eller kontrolleret atmosfære.
6. Meromkostninger ved ekstern transport i forhold til omkostningerne ved vejtransport, når der anvendes jernbane og/eller skib som led i en foranstaltning for beskyttelse af miljøet, som medlemsstaterne fastsætter til et fast beløb pr. km.
7. Omkostninger ved møder og uddannelsesprogrammer vedrørende iværksættelsen af foranstaltninger under driftsprogrammet, herunder dagpenge til deltagerne, der omfatter transport- og opholdsudgifter (eventuelt i form af faste beløb).
8. Generisk reklame og salgsmæssig fremtød for kvalitetsmærker. Geografiske navne er kun tilladt, hvis de:
  - a) er beskyttede oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, som er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 ⁽⁷⁾, eller
  - b) i alle andre tilfælde end dem, hvor litra a) anvendes, er af sekundær betydning i forhold til hovedbudskabet.

Kampagnemateriale skal bære Det Europæiske Fællesskabs emblem (kun i tilfælde af visuelle medier) og omfatte følgende tekst: »Kampagne finansieret med støtte fra Det Europæiske Fællesskab«.

⁽¹⁾ Medlemsstaternes myndigheder bør fastsætte kriterierne for støtteberettigelse i forbindelse med en forsøgsforanstaltning under hensyntagen til, i hvor høj grad fremgangsmåden eller konceptet er en nyskabelse, og til den dermed forbundne risiko.

⁽²⁾ Økologiske plantebeskyttelsesmidler (f.eks. feromoner og rovdyr), uanset om de anvendes inden for økologisk, integreret eller konventionel produktion.

⁽³⁾ Miljøvenlig håndtering af emballage skal behørigt begrundes og svare til kriterierne i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

⁽⁴⁾ Inklusive ledelses- og personaleomkostninger, rapporter og evalueringsundersøgelser; omkostninger ved bogføring og forvaltning af de konti, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b).

⁽⁵⁾ Medlemsstaterne kan begrænse finansieringen til de faktiske omkostninger, og de bør i så fald fastlægge de støtteberettigede omkostninger nærmere.

⁽⁶⁾ Se side 18 i denne EUT.

⁽⁷⁾ EFT L 27 af 30.1.1997, s. 50.

9. Reklame for individuelle producentorganisationers mærker/varemærker.
10. Retlige og administrative omkostninger ved sammenlægninger eller erhvervelser af producentorganisationer, samt retlige og administrative omkostninger ved oprettelse af transnationale producentorganisationer eller transnationale sammenslutninger af producentorganisationer; gennemførelsesundersøgelser og forslag, der er bestilt af producentorganisationer i denne sammenhæng.
11. Brugt udstyr på de betingelser, der er fastsat i nr. 4 i bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1685/2000 ⁽¹⁾.
12. Ubebyggede arealer, som det er nødvendigt at erhverve for at gennemføre en af programmet omfattet investering, på betingelserne i punkt 1.1, litra a), b) og c), og punkt 1.2 i nr. 5 i bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1685/2000 ⁽²⁾.
13. Leasing inden for grænserne af genstandens nettomarkedsværdi og på betingelserne i punkt 3 i nr. 10 i bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1685/2000.
14. Finansielle omkostninger godkendes på betingelserne i nr. 3 i bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1685/2000.
15. Leje i stedet for køb, hvis også medlemsstaterne finder det godtgjort, at det er økonomisk berettiget.
16. Køb af fast ejendom på betingelserne i punkt 2.1, 2.2 og 2.3 i nr. 6 i bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1685/2000.
17. Investeringer i eller foranstaltninger på individuelle bedrifter, hvis de bidrager til at realisere driftsprogrammets mål. Medlemsstaterne sørger for, at der træffes passende forholdsregler for at sikre, at investeringen eller dens værdi tilbagebetales, hvis medlemmet forlader organisationen.
18. Investeringer i selskabsaktier, hvis investeringen bidrager til at nå målene for driftsprogrammet.
19. Fornyelse af investeringer, hvis restværdien af de fornyede investeringer:
  - a) enten tilføres producentorganisationens driftsfond
  - b) eller fratrækkes fornyelsesomkostningerne.

Investeringer, herunder i forbindelse med leasingkontrakter, for hvilke tilbagebetalingsperioden overstiger driftsprogrammets varighed, kan overføres til et efterfølgende driftsprogram, hvis det kan godtgøres, at det er økonomisk berettiget, og navnlig i tilfælde, hvor den skattemæssige afskrivningsperiode er på over fem år.

⁽¹⁾ EFT L 242 af 27.9.2000, s. 18.

⁽²⁾ Medlemsstaternes myndigheder kan fastsætte supplerende betingelser til nr. 5 i bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1685/2000 for godkendelse af denne udgiftstype for at undgå enhver form for spekulation; disse betingelser kan bl.a. omfatte forbud mod salg af investeringen/jorden i en minimumsperiode og krav om maksimal sammenhæng mellem jordens værdi og investeringens værdi.

BILAG II

Foranstaltninger og udgifter, der ikke er støtteberettigede

1. Generelle produktionsomkostninger, navnlig:
  - frø, mycelium og planter
  - plantebeskyttelsesmidler, herunder materialer til integreret bekæmpelse, kunstgødning og andre input
  - omkostninger ved pakning, oplagring og emballering, også som led i nye processer, emballageomkostninger
  - omkostninger ved indsamling eller transport (intern eller ekstern)
  - driftsomkostninger (navnlig elektricitet, brændstof og vedligeholdelse).
2. Generalomkostninger.
3. Indkomst- eller pristillæg.
4. Forsikringsomkostninger, herunder præmier for individuelle forsikringer eller gruppeforsikringer og oprettelse af forsikringsfonde inden for en producentorganisation.
5. Tilbagebetaling (navnlig i form af årlige afdrag) af lån, der er optaget til en foranstaltning, som er helt eller delvis gennemført inden driftsprogramets start.
6. Køb af ubebyggede arealer.
7. Betalinger som kompensation for indkomsttab til producenter, der deltager i møder og uddannelsesprogrammer.
8. Foranstaltninger eller omkostninger, som vedrører de mængder, der produceres af medlemmerne af producentorganisationen uden for EF.
9. Foranstaltninger, der kan forvride konkurrencen inden for producentorganisationens andre erhvervsaktiviteter; foranstaltninger, som direkte eller indirekte gavner producentorganisationens andre erhvervsaktiviteter, bør finansieres i forhold til deres anvendelse i forbindelse med sektorer eller produkter, som producentorganisationens anerkendelse omfatter.
10. Brugt udstyr.
11. Investeringer i transportmidler, som producentorganisationen skal anvende til afsætning eller distribution.
12. Leje som alternativ til køb; omkostninger ved drift af de lejede varer.
13. Udgifter i forbindelse med leasingkontrakter (skatter, rente, forsikringsomkostninger osv.) og driftsomkostninger.
14. Reklame for individuelle kommercielle mærker eller med geografiske angivelser.
15. Kontrakter om underleverancer i forbindelse med de foranstaltninger eller udgifter, der er nævnt i denne liste.
16. Moms og andre skatter eller afgifter på de betingelser, der er fastlagt i punkt 4 i regel nr. 7 i forordning (EF) nr. 1685/2000 ⁽¹⁾.
17. Investeringer i forarbejdning af friske produkter (foranstaltninger, som producentorganisationerne gennemfører med hensyn til klargøring af produktet, bl.a. rensning, udskæring, trimning, tørring og emballering med henblik på afsætning, betragtes ikke som forarbejdning).

⁽¹⁾ EFT L 242 af 27.9.2000, s. 18.

BILAG III

KRAV TIL MEDLEMSSTATERNES RAPPORTERING

Oplysninger, som medlemsstaterne fremsender til Kommissionen i den af Kommissionen fastsatte form

Del 1: Producentorganisationer

1. Administrative oplysninger (herunder anerkendelsesnummer, retlig status, antallet af fysiske og juridiske personer, der er medlemmer).
2. Produktionsoplysninger (herunder beregningen af værdien af den afsatte produktion og oplysninger om de vigtigste produkter).

Del 2: Driftsfonde og driftsprogrammer

1. Anvendt(e) referenceperiode(r).
2. Overslag over støtte.
3. Støtteansøgninger og faktisk udbetalt støtte, herunder den andel af driftsfonden, der er brugt til finansiering af tilbagekøb.
4. De vigtigste udgiftskategorier (herunder væsentlige ændringer i det pågældende år).

Del 3: Kontrol, tilbagebetalinger og sanktioner

1. Kontrollerede producentorganisationer.
  2. Kontrolmyndighed og sammenfatning, herunder kontrolresultater (kun de vigtigste punkter).
  3. Ajourførte tal om faktisk udbetalt støtte, forelagt senest den 15. november.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1434/2003**af 11. august 2003****om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager (druer til spisebrug)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/2001 af 8. oktober 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1176/2002 ⁽⁴⁾, særlig artikel 6, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De vejledende mængder, for hvilke der kan udstedes eksportlicenser af type B, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1061/2003 ⁽⁵⁾.
- (2) I betragtning af de oplysninger, som Kommissionen råder over dags dato, er de vejledende mængder for druer til spisebrug, som er fastsat for den igangværende

eksportperiode, snart ved at blive overskredet. Denne overskridelse vil skade ordningen for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager.

- (3) For at råde bod på denne situation bør der ske en afvisning af ansøgninger om licenser af type B for druer til spisebrug, der udføres efter den 11. august 2003, indtil udgangen af den igangværende eksportperiode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For druer til spisebrug afvises de ansøgninger om eksportlicenser af type B, der indgives efter artikel 1 i forordning (EF) nr. 1061/2003, og for hvilke produkternes udførselsangivelse blev antaget efter den 11. august 2003, men inden den 17. september 2003.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. august 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EFT L 268 af 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EUT L 154 af 21.6.2003, s. 44.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/78/EF
af 11. august 2003
om prøveudtagnings- og analysemetoder til officiel kontrol af indholdet af patulin i levnedsmidler
(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 85/591/EØF af 20. december 1985 om indførelse af fælles prøveudtagnings- og analysemetoder til kontrol af levnedsmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 466/2001 af 8. marts 2001 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i levnedsmidler ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1425/2003 ⁽³⁾, er der fastsat grænseværdier for patulin i visse levnedsmidler.
- (2) Ved Rådets direktiv 93/99/EØF af 29. oktober 1993 om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler ⁽⁴⁾ er der indført en ordning med kvalitetsnormer for de laboratorier, som medlemsstaterne betror den officielle kontrol af levnedsmidler.
- (3) Der bør fastsættes generelle kriterier, som analysemetoder skal opfylde, for at det kan sikres, at de laboratorier, der står for kontrollen, anvender analysemetoder med samme grad af pålidelighed. Det er ligeledes af stor betydning, at analyseresultater indberettes og fortolkes på en ensartet måde for at sikre ensartet håndhævelse i hele EU. Sådanne fortolkningsregler skal gælde for analyseresultater fra prøver udtaget ved offentlig kontrol. For analyser til beskyttelse eller til referenceformål anvendes nationale regler.
- (4) Bestemmelserne om prøveudtagnings- og analysemetoder er blevet opstillet på grundlag af den nuværende viden, og de kan tilpasses på baggrund af udviklingen i den videnskabelige og teknologiske viden.
- (5) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne skal træffe alle de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at prøveudtagningen til officiel kontrol af indholdet af patulin i levnedsmidler udføres efter de metoder, der er beskrevet i bilag I til dette direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne skal træffe alle de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forberedelsen af prøver og de analysemetoder, der anvendes ved officiel kontrol af indholdet af patulin i levnedsmidler, opfylder kriterierne i bilag II til dette direktiv.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. september 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 372 af 31.12.1985, s. 50.

⁽²⁾ EFT L 77 af 16.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽⁴⁾ EFT L 290 af 24.11.1993, s. 14.

BILAG I

PRØVEUDTAGNINGSMETODER TIL OFFICIEL KONTROL AF INDHOLDET AF PATULIN I VISSE LEVNEDESMIDLER

1. Formål og anvendelsesområde

Prøver til officiel kontrol af indholdet af patulin i levnedsmidler udtages efter de metoder, der er beskrevet nedenfor. De derved fremkomne samlede prøver betragtes som repræsentative for partierne. På grundlag af det indhold, der er konstateret i laboratorieprøverne, fastslås det, om grænseværdierne i forordning (EF) nr. 466/2001 er overholdt.

2. Definitioner

- Parti:** En identificerbar mængde af et levnedsmiddel, der leveres på én gang, og hvorom det ved den officielle kontrol konstateres, at den har fælles kendetegn, såsom oprindelse, art, emballagetype, emballeringsvirksomhed, afsender eller mærker.
- Delparti:** Del af et parti, der udvælges med henblik på anvendelse af prøveudtagningsmetoden. Hvert delparti skal være fysisk adskilt og identificerbart.
- Enkeltprøve:** En materialemængde, der udtages fra et enkelt sted i partiet eller delpartiet.
- Samlet prøve:** Det materiale, der fremkommer ved, at man samler alle enkeltprøverne fra partiet eller delpartiet

3. Almindelige bestemmelser

3.1. Personale

Prøveudtagningen foretages af en af medlemsstaterne udpeget person.

3.2. Materiale til prøveudtagning

Prøveudtagningen af hvert parti, som skal undersøges, foregår separat.

3.3. Forholdsregler

Under prøveudtagningen og forberedelsen af prøverne skal der træffes forholdsregler for at undgå ændringer, som kan påvirke indholdet af patulin, have uheldig indflydelse på analyseresultatet eller gøre de samlede prøver urepræsentative.

3.4. Enkeltprøver

Enkeltprøver bør så vidt muligt udtages forskellige steder i hele partiet eller delpartiet. Afvigelser fra denne fremgangsmåde skal opføres i registeret.

3.5. Forberedelse af den samlede prøve

Den samlede prøve sammensættes ved, at enkeltprøverne samles. Den skal udgøre mindst 1 kg, medmindre det ikke lader sig gøre, f.eks. hvis prøven består af en enkelt pakning.

3.6. Kontraprøver

Laboratorieprøverne, der udtages med henblik på håndhævelse af reglerne, til beskyttelse af handelen og til referenceformål, skal tages fra den homogeniserede samlede prøve, medmindre dette er i modstrid med medlemsstatens forskrifter for prøveudtagning.

3.7. Emballering og forsendelse af prøver

Hver prøve skal anbringes i en ren beholder af inaktivt materiale, der giver tilstrækkelig beskyttelse mod forurening og mod beskadigelse under forsendelse. Alle de nødvendige forholdsregler skal træffes for at undgå ændringer af prøvens sammensætning, som måtte opstå under transport eller opbevaring.

3.8. Forsegling og mærkning af prøver

Hver prøve, der udtages til officiel brug, skal forsegles på prøveudtagningsstedet og identificeres i henhold til medlemsstaternes forskrifter.

Der skal føres et register over hver enkelt prøveudtagning, således at hvert parti entydigt kan identificeres, med angivelse af dato og sted for prøveudtagningen tillige med eventuelle yderligere oplysninger, som kan være til hjælp for laboranten.

4. Prøveudtagningsplaner

Den anvendte prøveudtagningsmetode skal sikre, at den samlede prøve er repræsentativ for det parti, der skal kontrolleres.

Antal enkeltprøver

Den samlede prøve skal udgøre mindst 1 kg (jf. punkt 3.5), medmindre det ikke lader sig gøre, f.eks. hvis prøven består af en enkelt pakning.

Mindsteantallet af enkeltprøver, der skal udtages fra partiet, er angivet i tabel 1. For så vidt angår flydende produkter blandes partiet så grundigt som muligt enten manuelt eller mekanisk umiddelbart inden prøveudtagningen. I så fald kan det antages, at patulinet er fordelt ensartet i et givet parti. Det er derfor tilstrækkeligt at udtage tre enkeltprøver fra et parti, som tilsammen udgør den samlede prøve.

Enkeltprøverne skal have samme vægt. En enkeltprøves vægt bør udgøre mindst 100 g, så den samlede prøve udgør mindst 1 kg. Afgivelser fra denne fremgangsmåde skal registreres i det skema, der er nævnt i punkt 3.8.

Tabel 1

Mindsteantallet af enkeltprøver, der skal udtages fra partiet

Partiets vægt (kg)	Mindsteantal enkeltprøver, der skal udtages
< 50	3
50 til 500	5
> 500	10

Hvis partiet består af enkeltpakninger, skal der for at danne den samlede prøve udtages det antal pakninger, der er fastsat i tabel 2.

Tabel 2

Antal pakninger (enkeftprøver), der for at danne den samlede prøve skal udtages, hvis partiet består af enkeltpakninger

Antal pakninger eller enheder i partiet	Antal pakninger eller enheder, der skal udtages
1 til 25	1 pakning eller enhed
26 til 100	ca. 5 %, dog mindst 2 pakninger eller enheder
> 100	ca. 5 %, dog højst 10 pakninger eller enheder

5. Partiets eller delpartiets overensstemmelse med kravene

Kontrollaboratoriet skal analysere laboratorieprøven til håndhævelse af reglerne ved to analyser, hvis resultatet af den første analyse ligger mindre end 20 % under eller over grænseværdien, og beregne middelværdien af resultaterne.

Partiet godkendes, hvis resultatet af den første prøve ligger mere end 20 % under grænseværdien, eller, når det er nødvendigt med en analyse mere, hvis middelværdien er i overensstemmelse med den pågældende grænseværdi, der er fastsat i forordning (EF) nr. 466/2001, idet der tages hensyn til måleusikkerheden og korrektion for genfinding.

Partiet overholder ikke den grænseværdi, der er fastsat i forordning (EF) nr. 466/2001, hvis middelværdien korrigeret for genfinding uden tvivl overstiger grænseværdien, idet der tages hensyn til måleusikkerheden.

BILAG II

FORBEREDELSE AF PRØVER OG KRITERIER FOR ANALYSEMETODER, DER ANVENDES VED OFFICIEL KONTROL AF INDHOLDET AF PATULIN I VISSE LEVNEDESMIDLER**1. Forholdsregler**

Da fordelingen af patulin i visse levnedsmidler kan være uensartet, bør prøverne forberedes — og navnlig homogeniseres — med største omhu.

Alt det materiale, laboratoriet modtager, skal anvendes til forberedelse af prøvematerialet.

2. Behandling af prøven på laboratoriet efter modtagelsen

Den samlede prøve finmales (hvis det er relevant) og blandes grundigt efter en metode, hvorom det er godtgjort, at den resulterer i fuldstændig homogenisering.

3. Underopdeling af prøver til håndhævelses- og forsvarsformål

Kontraprøverne, der udtages med henblik på håndhævelse og handel (forsvar) og til referenceformål, skal tages fra det homogeniserede materiale, medmindre dette er i modstrid med medlemsstaternes regler for prøveudtagning.

4. Analysemetode, der skal anvendes af laboratoriet, og krav til laboratoriekontrol**4.1. Definitioner**

Nogle af de mest almindeligt brugte definitioner, som laboratoriet skal anvende, er følgende:

De mest almindeligt benyttede præcisionsparametre er repeterbarhed og reproducerbarhed.

r = Repeterbarhed: den værdi, under hvilken den absolutte forskel mellem to individuelle prøveresultater, der er opnået under repeterbarhedsforhold (dvs. samme prøve, samme person, samme apparatur, samme laboratorium og kort tidsinterval), kan forventes at ligge inden for en bestemt sandsynlighed (typisk 95 %), og derfor er $r = 2,8 \times s_r$.

s_r = Standardafvigelse beregnet ud fra resultater, der er fremkommet under repeterbarhedsforhold.

RSD_r = Relativ standardafvigelse beregnet ud fra resultater, der er fremkommet under repeterbarhedsforhold $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$, hvor $\bar{x}$ er gennemsnittet af resultaterne for alle laboratorier og prøver.

R = Reproducerbarhed: den værdi, under hvilken den absolutte forskel mellem de individuelle prøveresultater, der er fremkommet under reproducerbarhedsforhold (dvs. som er opnået af personer på forskellige laboratorier ved hjælp af den standardiserede testmetode med identisk materiale), kan forventes at ligge inden for en bestemt sandsynlighed (typisk 95 %); $R = 2,8 \times s_R$.

s_R = Standardafvigelse beregnet ud fra resultater, der er fremkommet under reproducerbarhedsforhold.

RSD_R = Relativ standardafvigelse beregnet ud fra resultater, der er fremkommet under reproducerbarhedsforhold $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$.

4.2. Generelle krav

Analysemetoder, der anvendes ved levnedsmiddelkontrol, skal opfylde bestemmelserne i punkt 1 og 2 i bilaget til Rådets direktiv 85/591/EØF af 20. december 1985 om indførelse af fælles prøveudtagnings- og analysemetoder til kontrol af levnedsmidler (*).

4.3. Specifikke krav

Hvis der ikke er foreskrevet nogen specifikke metoder til bestemmelse af indholdet af patulin i levnedsmidler på EF-plan, kan laboratorierne selv vælge en metode, under forudsætning af at den valgte metode opfylder følgende kriterier:

(*) EFT L 372 af 31.12.1985, s. 50.

Ydeevnekarakteristika for patulin

Indhold µg/kg	Patulin		
	RSD _r (%)	RSD _R (%)	Genfinding (%)
< 20	≤ 30	≤ 40	50 til 120
20-50	≤ 20	≤ 30	70 til 105
> 50	≤ 15	≤ 25	75 til 105

De anvendte metoders påvisningsgrænser er ikke angivet, da præcisionsværdierne er oplyst ved de relevante koncentrationer.

Præcisionsværdierne beregnes efter Horwitz-ligningen, dvs.:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5\log C)}$$

hvor:

— RSD_R er den relative standardafvigelse beregnet ud fra resultater, der er fremkommet under reproducerbarhedsforhold $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$.

— C er koncentrationsforholdet (dvs. 1 = 100 g/100 g, 0,001 = 1 000 mg/kg)

Dette er en generaliseret præcisionsligning, hvorom det er konstateret, at den er uafhængig af analysand og matrix og udelukkende afhænger af koncentrationen for de fleste rutineanalysemetoders vedkommende.

4.4. Genfindingsberegning og indberetning af resultater

Analyseresultatet skal oplyses, korrigeret eller ikke korrigeret for genfinding. Rapporteringsmetode og genfindingsniveau skal oplyses. Analyseresultatet korrigeret for genfinding anvendes til at kontrollere, om kravet overholdes (jf. bilag I, punkt 5).

Analyseresultatet skal indberettes som $x \pm U$, hvor x er analyseresultatet og U er måleusikkerheden.

4.5. Laboratoriekvalitetsnormer

Laboratorierne skal overholde direktiv 93/99/EØF af 29. oktober 1993 om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler.

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KONFERENCE MELLE M REGERINGSREPRÆSENTANTER FRA MEDLEMSSTATERNE

AFGØRELSE TRUFFET AF REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER

den 23. juli 2003

om udnævnelse af dommere og generaladvokater ved De Europæiske Fællesskabers Domstol

(2003/596/EF, Euratom)

REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABERS MEDLEMSSTATER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 223,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Atomenergifællesskab, særlig artikel 139, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Embedsperioderne for Claus GULMANN, Fidelma MACKEN, Gil Carlos RODRÍGUEZ IGLESIAS, Allan ROSAS, Romain SCHINTGEN, Vassilios SKOURIS og Melchior WATHELET, dommere, samt for Siegbert ALBER, Francis JACOBS, Jean MISCHO og Dámaso RUIZ-JARABO COLOMER, generaladvokater ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, udløber den 6. oktober 2003.
- (2) Der bør foretages en delvis nybesættelse af De Europæiske Fællesskabers Domstol for perioden 7. oktober 2003 til 6. oktober 2009 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Til dommere ved De Europæiske Fællesskabers Domstol fra den 7. oktober 2003 til den 6. oktober 2009 udnævnes herved:

Claus GULMANN

Koen LENAERTS

Fidelma MACKEN

Allan ROSAS

Romain SCHINTGEN

Rosario SILVA de LAPUERTA

Vassilios SKOURIS.

2. Til generaladvokater ved De Europæiske Fællesskabers Domstol fra den 7. oktober 2003 til den 6. oktober 2009 udnævnes herved:

Francis JACOBS

Juliane KOKOTT

Luis Miguel POIARES PESSOA MADURO

Dámaso RUIZ-JARABO COLOMER.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 2003.

U. VATTANI

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. august 2003

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 93/25/EØF for så vidt angår de statistiske undersøgelser af fåre- og gedebestanden og fåre- og gedeproduktionen

(meddelt under nummer K(2003) 2801)

(2003/597/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 93/25/EØF af 1. juni 1993 om statistiske undersøgelser af fåre- og gedebestanden ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 97/77/EF ⁽²⁾, særlig artikel 1, stk. 4, artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 2 og 3, artikel 7, artikel 10, stk. 1 og 2, og artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens beslutning 1994/434/EF af 30. maj 1994, om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 93/25/EØF for så vidt angår de statistiske undersøgelser af fåre- og gedebestanden og fåre- og gedeproduktionen ⁽³⁾ har været underkastet omfattende ændringer ⁽⁴⁾. Beslutningen bør derfor kodificeres, således at dens bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt.

(2) Til gennemførelse af de i direktiv 93/25/EØF krævede undersøgelser er det nødvendigt med præcise definitioner. Det bør i den forbindelse defineres, hvilke landbrugsbedrifter der er omfattet af undersøgelsen. Desuden bør der foretages en præcis definition af de kategorier, efter hvilke undersøgelsesresultaterne skal opdeles, samt af de bestandsstørrelsesklasser og områder, efter hvilke medlemsstaterne med regelmæssige mellemrum bearbejder undersøgelsesresultaterne. Til udarbejdelse af slagtningsstatistikker er det nødvendigt med en ensartet definition af slagtevægten.

(3) Medlemsstaterne kan efter anmodning få tilladelse til at anvende administrative kilder i stedet for statistiske undersøgelser vedrørende fåre- og gedebestanden såvel som til at foretage den krævede opdeling efter bestandsstørrelsesklasser ved opgørelsen af de endelige resultater i lige år, jf. direktiv 93/25/EØF.

(4) Der foreligger anmodninger fra medlemsstaterne om de forskellige muligheder for at fravige bestemmelserne.

(5) Denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelsen fra Den Stående Landbrugsstatistiske Komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Ved en landbrugsbedrift, jf. artikel 2, stk. 2, i direktiv 93/25/EØF, forstås enhver teknisk-økonomisk enhed, der ledes under ét og fremstiller landbrugsprodukter.

2. Undersøgelsen omfatter i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, i direktiv 93/25/EØF:

a) landbrugsbedrifter med et udnyttet landbrugsareal på 1 ha eller derover

b) landbrugsbedrifter med et udnyttet landbrugsareal på under 1 ha, såfremt de i et vist omfang producerer med salg for øje, eller såfremt deres produktionsenhed overstiger visse fysiske grænser.

⁽¹⁾ EFT L 149 af 21.6.1993, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 10 af 16.1.1998, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 179 af 13.7.1994, s. 33.

⁽⁴⁾ Jf. bilag VI.

3. De medlemsstater, som ønsker at anvende en anden grænse, forpligter sig dog til at fastsætte denne grænse således, at kun de mindste bedrifter, der tilsammen bidrager med højst 1 % af den pågældende medlemsstats standarddækningsbidrag, jf. Kommissionens beslutning 85/377/EØF ⁽¹⁾, udelukkes.

Artikel 2

Definitionerne af de i artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 2, i direktiv 93/25/EØF nævnte kategorier af får og geder er anført i bilag I.

Artikel 3

De i artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/25/EØF nævnte områder er anført i bilag II.

Artikel 4

De i artikel 10, stk. 1, i direktiv 93/25/EØF nævnte bestandsstørrelsesklasser er anført i bilag III.

Artikel 5

Den i artikel 13, stk. 1, i direktiv 93/25/EØF nævnte slagtevægt er defineret i bilag IV.

Artikel 6

1. De i bilag V, litra a), anførte medlemsstater har tilladelse til at anvende administrative kilder i stedet for statistiske undersøgelser, jf. artikel 1, stk. 3, i direktiv 93/25/EØF.

2. De i bilag V, litra b), anførte medlemsstater har tilladelse til at foretage opdelingen efter bestandsstørrelsesklasser ved opgørelsen af de endelige resultater i lige år, jf. artikel 10, stk. 2, i direktiv 93/25/EØF.

Artikel 7

Beslutning 94/434/EF ophæves.

Henvisninger til den ophævede beslutning gælder som henvisninger til nærværende beslutning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VII.

Artikel 8

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 220 af 17.8.1985, s. 1.

BILAG I

Definition af kategorier*Moderfår og bedækkede lam*

hundyr, som har læmmet, eller hundyr, som er bedækket første gang.

Malkefår

moderfår, som udelukkende eller hovedsagelig er bestemt til at producere mælk til konsum og/eller til fremstilling af mejeriprodukter, herunder udsættermalkefår (uanset om de er fedet op i perioden mellem deres sidste malkning og slagting).

Andre moderfår

moderfår undtagen malkefår.

Lam

unge han- eller hundyr indtil en alder af ca. tolv måneder.

BILAG II

Områder

Belgien:	Région/Gewest
Danmark:	—
Tyskland:	Bundesländer
Grækenland:	Regionaludviklingsområder
Spanien:	País Vasco Navarra La Rioja Aragón Cataluña Islas Baleares Castilla y León Madrid Castilla-La-Mancha Comunidad Valenciana Región de Murcia Extremadura Andalucía øvrige Comunidades Autónomas
Frankrig:	— får: Midi-Pyrénées Poitou-Charentes Limousin Aquitaine Provence-Alpes-Côte d'Azur Auvergne øvrige regioner — geder: Rhône-Alpes Poitou-Charentes Centre-Pays-de-la-Loire Bourgogne Midi-Pyrénées øvrige regioner
Irland:	—
Italien:	— får: Regioni — geder: Regioni: Piemonte Lombardia Toscana Lazio Campania Puglia Basilicata Calabria Sicilia Sardegna øvrige regioner
Luxembourg:	—
Nederlandene:	Provincies
Østrig:	Bundesländer
Portugal:	Regiões

Finland: Etelä-Suomi — Uusimaa
Itä-Suomi
Väli-Suomi
Väli-Suomi

Sverige: — får: 8 Riksområden
— geder: —

Det Forenede Kongerige: Standard Regions

BILAG III

SKEMA 1

Bestandsstørrelsesklasser for får

Størrelses- klasse	Fåreavlere (i alt)			Avlere med bedækkede lam og moderfår ^(b)			Avlere med malkefår og bedækkede lam ^(c)			Avlere med andre moderfår og bedækkede lam ^(c)		
	Antal får pr. avler	Avlere antal	Dyr 1 000	Antal bedækkede lam, moderfår pr. avler	Avlere antal	Dyr 1 000	Malkefår og bedækkede lam pr. avler	Avlere antal	Dyr 1 000	Andre moderfår og bedæk- kede lam pr. avler	Avlere antal	Dyr 1 000
I	1-9			1-9			1-9			1-9		
II	10-19			10-19			10-19			10-19		
III	20-49			20-49			20-49			20-49		
IV	50-99			50-99			50-99			50-99		
V	100-199	} ≥ 100 ^(a)		100-199	} ≥ 100 ^(a)		100-199	} ≥ 100 ^(a)		100-199	} ≥ 100 ^(a)	
VI	200-499			200-499			200-499					
VII	500-999			500-999			500-999					
VIII	≥ 1 000			≥ 1 000			≥ 1 000					
	I alt			I alt			I alt			I alt		

^(a) Opdelingen er fakultativ for L, B, DK, S.

^(b) Fakultativ for B, D, NL, S.

^(c) Fakultativ for B, D, IRL, NL, A, FIN, S, UK.

SKEMA 2

Bestandsstørrelsesklasser for geder

Størrelses- klasse	Gedeavlere (i alt)			Avlere med bedækkede geder og geder, der har fået kid ^(c)		
	Antal geder pr. avler	Avlere antal	Dyr 1 000	Bedækkede geder og geder, der har fået kid	Avlere antal	Dyr 1 000
I	1-9			1-9		
II	10-19			10-19		
III	20-49			20-49		
IV	50-99			50-99		
V	100-499	} ^(b) } ≥ 100 ^(a)		100-499	} ^(b) } ≥ 100 ^(a)	
VI	500-999			500-999		
VII	≥ 1 000			≥ 1 000		
	I alt			I alt		

^(a) L, B, DK, S.^(b) Opdelingen er fakultativ for F.^(c) Fakultativ for B, D, NL, S.

BILAG IV

Definition af slagtevægten

Slagtevægten er vægten af et slagtet dyrs krop i kold tilstand efter afblødning, flåning og udtagning af indvolde, uden hoved (skilt fra kroppen ved atlanto-occipitalledet), fødder (afskåret ved henholdsvis carpometacarpal- og tarsometatarsalledet), hale (afskåret mellem sjette og syvende halehvirvel) og kønsorganer (herunder yver).

Nyrer og nyrefedt medregnes til kroppen.

BILAG V

- a) Medlemsstater, som har tilladelse til at anvende administrative kilder i stedet for statistiske undersøgelser
- b) Medlemsstater, som har tilladelse til at foretage den krævede opdeling efter bestandsstørrelsesklasser ved opgørelsen af resultaterne af undersøgelsen i lige år

---

BILAG VI

Ophævet beslutninger med efterfølgende ændringer (jf. artikel 7)

Kommissionens beslutning 94/434/EF (EFT L 179 af 13.7.1994, s. 33)

Kommissionens beslutning 95/380/EF, kun artikel 3 (EFT L 228 af 23.9.1995, s. 25)

Kommissionens beslutning 1999/47/EF, kun artikel 3 (EFT L 15 af 20.1.1999, s. 10)

BILAG VII

Sammenligningstabel

Beslutning 94/434/EF	Nærværende beslutning
Artikel 1-6	Artikel 1-6
Artikel 7-8	—
—	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 8
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag III
Bilag IV	Bilag IV
Bilag V	Bilag V
—	Bilag VI
—	Bilag VII

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 11. august 2003

om forebyggelse og reduktion af patulinforureningen i æblesaft og æblesaftingredienser i andre drikkevarer

(meddelt under nummer K(2003) 2866)

(EØS-relevant tekst)

(2003/598/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 211, andet led, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1425/2003 ⁽¹⁾ er der fastsat grænseværdier for patulin, bl.a. i æblesaft og æblesaftingredienser i andre drikkevarer.
- (2) Inden for rammerne af Rådets direktiv 93/5/EØF af 25. februar 1993 om bistand til Kommissionen og samarbejde fra medlemsstaternes side ved den videnskabelige gennemgang af spørgsmål vedrørende levnedsmidler ⁽²⁾ (SCOOP) er der blevet gennemført en vurdering af EU-befolkningens eksponering for patulin. Fra vurderingen kan det konkluderes, at den gennemsnitlige eksponering synes at ligge et godt stykke under PMTDI på 0,4 µg/kg kropsvægt. For særlige forbrugergrupper, især små børn, og i de værst tænkelige tilfælde er patulineksponeringen dog mere omfattende, men stadig under PMTDI.
- (3) Grænseværdien for patulin i æblesaft er blevet fastsat under hensyntagen til den toksikologiske evaluering, resultatet af eksponeringsvurderingen og mulighederne i praksis. Det erkendes dog, at det er nødvendigt at optimere indsatsen for yderligere at reducere forekomsten af patulin i æblesaft.
- (4) Æbleforarbejdningsindustrien bør derfor tilskyndes til at indføre god fremstillingspraksis. De bør især fjerne ødelagt frugt fra produktionsprocessen, idet udseendet er en god indikator for forureningsniveauet. Da patulin imidlertid også kan forekomme i frugt, som ikke er synligt beskadiget eller ødelagt på overfladen, kan forureningen ikke elimineres fuldstændigt ved at bortsortere al synligt beskadiget eller ødelagt frugt. Når »Code of Practice for the prevention and reduction of patulin contamination in apple juice and apple juice ingredients in other beverages« (retningslinier for god praksis med henblik på forebyggelse og reduktion af patulinforureningen i æblesaft og æblesaftingredienser i andre drikkevarer) er gennemført fuldt ud, vil forureningsniveauet falde yderligere.
- (5) For at sikre, at det indre marked fungerer effektivt, bør Den Europæiske Union på ensartet vis anvende »Code of Practice for the prevention and reduction of patulin

contamination in apple juice and apple juice ingredients in other beverages«. Det anbefales derfor, at »Code of Practice for the prevention and reduction of patulin contamination in apple juice and apple juice ingredients in other beverages« indføres i Den Europæiske Union.

- (6) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 466/2001 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 563/2002 ⁽⁴⁾, skal grænseværdierne for patulin i frugtsaft, koncentreret frugtsaft, frugtnektar, spiritus, cider og andre gærede drikkevarer, der er fremstillet af æbler eller indeholder æblesaft, revideres senest den 30. juni 2005 med henblik på at nedsætte dem under hensyntagen til den aktuelle videnskabelige og tekniske viden og til gennemførelsen af »Code of Practice for the prevention and reduction of patulin contamination in apple juice and apple juice ingredients in other beverages« (retningslinier for god praksis med henblik på forebyggelse og reduktion af patulinforureningen i æblesaft og æblesaftingredienser i andre drikkevarer).

HENSTILLER, AT MEDLEMSSTATERNE:

1. træffer de nødvendige foranstaltninger, så »Code of Practice for the prevention and reduction of patulin contamination in apple juice and apple juice ingredients in other beverages« (retningslinier for god praksis med henblik på forebyggelse og reduktion af patulinforureningen i æblesaft og æblesaftingredienser i andre drikkevarer), som beskrives i bilaget til denne henstilling, gennemføres af alle virksomheder i æbleforarbejdningsindustrien.
2. sikrer, at virksomhederne i æbleforarbejdningsindustrien træffer alle relevante foranstaltninger, herunder eventuelle korrigerende foranstaltninger, for at opnå lavere værdier for patulin end grænseværdien på 50 µg/kg for æblesaft med henblik på at nå ned på målværdien 25 µg/kg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. august 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ Se side 1 i denne EUT.⁽²⁾ EFT L 52 af 4.3.1993, s. 18.⁽³⁾ EFT L 77 af 16.3.2001, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 86 af 3.4.2002, s. 5.

BILAG

Retningslinier for god praksis med henblik på forebyggelse og reduktion af patulinforureningen i æblesaft og æblesaftingredienser i andre drikkevarer*Indledning*

1. Patulin er en sekundær metabolit, der produceres af en række svampearter tilhørende slægterne *Penicillium*, *Aspergillus* og *Byssoschlamys*. Blandt disse er *Penicillium expansum* sandsynligvis den hyppigst forekommende art. Patulin er fundet som forurenende stof i mange mugne frugter, grøntsager, korntyper og andre fødevarer, men æbler og æbleprodukter er dog den største kilde til patulinforurening.
2. Alkoholgæring af frugtsaft ødelægger patulin, og derfor indeholder gærede produkter, f.eks. æblecider og pærecider, ikke patulin. Der er dog blevet fundet patulin i gærede produkter, der har fået tilsat æblesaft efter gæringen. Det er blevet fremført, at ascorbinsyre får patulin til at forsvinde fra æblesaft, men de optimale betingelser for inaktivering er ikke blevet fastlagt fuldt ud. Patulin er relativt stabilt over for termisk påvirkning, især ved lave pH-værdier. Det er fremført, at korttidsbehandling ved høj temperatur (150 °C) bevirker en reduktion af patulinkoncentrationen på ca. 20 %. Termisk behandling er dog ikke i sig selv tilstrækkelig til at sikre et patulinfrit produkt.
3. Patulin forekommer hovedsagelig i muggen frugt, skønt mugforekomst ikke nødvendigvis betyder, at der er patulin i en frugt, men det er tegn på, at der kan forekomme patulin. I visse tilfælde kan der forekomme skimmelvækst inde i frugten som følge af angreb på i øvrigt sundt væv af insekter eller andet, hvilket kan forårsage patulinforekomst i frugt, der ellers ser ubeskadiget ud. Patulin kan dog også forekomme i stødt frugt efter opbevaring i kontrolleret atmosfære og eksponering for omgivelsestemperatur, uanset om der forekommer centerråd eller ej. Vask af frugt eller fjernelse af skimmelvæv umiddelbart inden presningen fjerner ikke nødvendigvis alt det patulin, der forekommer i frugt, da en del af det kan være diffunderet ned i tilsyneladende sundt væv.
4. Skønt sporer af mange af de skimmeltypen, der kan producere patulin, forekommer på frugt, der endnu hænger på træet, vil de generelt først vokse på frugten, når den er høstet. Skimmelvækst og patulinproduktion kan imidlertid forekomme i frugt inden høsten, hvis frugten angribes af sygdomme eller insekter, eller i tilfælde af at nedfaldsfrugt samles med henblik på forarbejdning. Frugtens tilstand på høsttidspunktet, den efterfølgende behandling af frugten (navnlig under opbevaring) og lagringsforholdenes betydning for at hæmme skimmelvæksten er alle faktorer, der gør det mere eller mindre sandsynligt, at saft og andre produkter tilvirket af frisk og lagret frugt er forurenede med patulin.
5. Henstillingerne i denne kodeks med henblik på at reducere patulinforureningen i æblesaft er opdelt i to dele:
  - I. Anbefalet praksis på grundlag af god landbrugspraksis.
  - II. Anbefalet praksis på grundlag af god fremstillingspraksis.

I. ANBEFALET PRAKSIS PÅ GRUNDLAG AF GOD LANDBRUGSPRAKSIS**Før høst**

6. Ved beskæring i hvileperioden fjernes og destrueres alt ved med sygdomsangreb og indtørrede frugter.
7. Træer beskæres i overensstemmelse med god handelspraksis til en form, der giver god luftbevægelse gennem træet og lysgennemtrængning til træet. Det er dermed samtidig let at foretage sprøjtebehandling.
8. Der bør træffes forholdsregler over for skadegørere og sygdomme, som direkte forårsager råd eller giver adgang til patulinproducerende skimmel. Det drejer sig bl.a. om kræft (*Botrytis* spp og *Nectria* spp), æblevikler og andre viklere, frostmåler, blastobasis, bladhveps og syrebladhveps.
9. Fugtigt vejr, når kronbladene falder, og på høsttidspunktet øger sandsynligvis risikoen for råd, og man bør overveje relevante foranstaltninger, f.eks. anvendelse af fungicider for at forebygge sporespiring og svampevækst.

10. Der er større sandsynlighed for, at æbler med dårlig mineralsammensætning lider af fysiologiske lagersygdomme, og de er dermed mere udsat for bestemte typer råd, særlig *Gloeosporium* spp, og sekundære rådtypeper, f.eks. *Penicillium*. Partier til friskfrugtmarkedet af æbler, der ikke overholder de anbefalede normer for mineralsammensætning som bestemt ved frugtanalyse, bør derfor udelukkes fra langtidsopbevaring, dvs. lagring i mere end 3-4 måneder.
11. I tilfælde af at mineralindholdet i frugt til friskfrugtmarkedet ligger uden for de optimale værdiintervaller, vil en forbedring af calcium- og phosphorværdierne i frugten, navnlig ved en større calcium-/kalium-ratio ved styret anvendelse af gødning, forbedre cellestrukturen, hvilken igen vil nedsætte følsomheden over for råd.
12. Der bør for de enkelte plantager opbevares årlige registre over omfanget af råd, da historiske data indtil videre er den bedste rettesnor vedrørende det potentielle omfang af råd, hvilket vil angive behovet for anvendelse af fungicider og lagringspotentialet for frugten fra den pågældende plantage.

Høst og transport af frugt

13. Æbler til forarbejdning opdeles i to kategorier:
  - a) *Mekanisk høstet frugt*
14. Man høster frugt mekanisk ved at ryste træet og opsamle frugten fra jorden med passende mekanisk udstyr.
15. Al frugt bør behandles så skånsomt som muligt, og der skal gøres mest muligt for at minimere de fysiske skader i alle faser af høst og transport.
16. Inden træet rystes, bør beskadiget nedfaldsfrugt (med råd, revner osv.) fjernes fra jorden for at sikre, at kun friske og/eller sunde frugter samles.
17. Mekanisk høstet frugt skal transporteres til forarbejdningsanlæggene senest 3 dage efter høst.
18. Alle beholdere, der anvendes til transport af høstet frugt, bør være rene, tørre og uden affald af nogen art.
  - b) *Frugt til friskfrugtmarkedet*
19. Frugt fra plantager, som traditionelt har stort omfang af råd, bør høstes separat og bør ikke lægges på lager.
20. Ideelt set bør al frugt plukkes i tørt vejr, når frugten er moden, og den bør placeres i rene beholdere (f.eks. spande og kasser), der er egnede til at blive transporteret direkte til lager. Beholderne bør rengøres, helst ved at blive spulet med rent vand eller, endnu bedre, ved at blive skrubbet med vand og sæbe, og rester af frugter og blade bør fjernes. De rengjorte beholdere bør tørre, inden de anvendes. Frugten bør ikke udsættes for regn.
21. Der bør foretages passende oplæring og tilsyn for at sikre, at plukningen foregår, uden at frugten skades.
22. Al frugt med beskadiget overflade eller med blotlagt frugtkød samt frugt med sygdomsangreb bør fjernes i plantagen ved plukningen, og det bør i videst muligt omfang undgås, at frugt bliver stødt.
23. Frugt, der er forurennet med jord, dvs. frugt med jordstænk eller frugt på jorden, bør ikke lægges på lager.
24. Der skal udvises omhu for at undgå blade, kviste osv. blandt den plukkede frugt.
25. Frugt bør anbringes på køl senest 18 timer efter høsten og nedkøles til de anbefalede temperaturer (se eksempler i tabel 1) senest 3-4 efter plukningen.

TABEL 1

Eksempler på anbefalede temperaturer ved opbevaring af æbler i luft

Sort	Temperatur (°C)
Bramley	3,0-4,0
Cox's orange pippin	3,0-3,5
Discovery	1,5-2,0
Egremont	3,0-3,5
Golden delicious	1,5-2,0
Crispin	1,5-2,0
Idared	3,5-4,0
Jonagold	0,0-0,5
Red delicious	0,0-1,0
Spartan	0,0-0,5
Worcester	0,0-1,0

26. Der bør træffes foranstaltninger for at undgå jordforurening under transport og lagring.
27. Under behandling og transport af beholderne i plantagen og mellem plantagen og lageret bør der udvises omhu for at undgå, at beholderen og frugten forurenes af jord, og for at minimere fysisk beskadigelse af frugten, f.eks. stød.
28. Høstet frugt bør ikke opbevares i plantagen natten over, men flyttes til et område med fast underlag og helst overdækket.

Behandling og opbevaring efter høst af frugt til friskfrugtmarkedet

29. Al frugt, uanset om den er til friskfrugtmarkedet eller til senere forarbejdning, bør behandles så skånsomt som muligt, og der skal gøres mest muligt for at minimere de fysiske skader, f.eks. stød, i alle faser efter høsten indtil presningen.
30. Æbleavlere og andre saftproducenter, der ikke har lageranlæg med styring, skal påse, at frugt til saftfremstilling presses hurtigst muligt efter plukningen.
31. Ved lagring i kontrolleret atmosfære skal man påse, at det i givet fald tjekkes, at lagerrummene er gastætte, og at alt overvågningsudstyr afprøves, inden høsten begynder. Lagerrummene nedkøles grundigt, før de tages i brug.
32. Hvor det er relevant, kan der under overholdelse af de relevante EU-forskrifter anvendes post harvest-behandling med fungicider.
33. Æbler på lager på undersøges regelmæssigt — mindst en gang om måneden — for omfanget af råd. Der bør føres et årligt register over omfanget af råd. Den prøveudtagningsprocedure, der anvendes, bør minimere risikoen for ændringer af atmosfæren i lagerrummet (jf. punkt 36).
34. Stikprøver af frugt bør placeres i hensigtsmæssige beholdere (f.eks. netposer), der befinder sig nær ved inspektionslemmene, så der kan føres tilsyn med frugtens tilstand under lagringen (jf. punkt 35). Stikprøverne bør mindst en gang om måneden undersøges for råd, frugtens generelle tilstand og holdbarhed. Der bør evt. være kortere intervaller i lagre, hvor lagerforholdene for frugten ikke er optimale og/eller frugten har en forventet holdbarhed på under 3 måneder som følge af negative vækst- og/eller høstbetingelser.

35. Hvis en prøve viser, at der er problemer med frugtens tilstand, bør der træffes passende foranstaltninger, for at frugten udtages til anvendelse, inden der opstår omfattende skader.
36. Skimmelvækst forekommer normalt i varme omgivelser. Hurtig nedkøling og stabil lageratmosfære vil forbedre frugtens tilstand. Frugt skal helst lægges på lager og nedkøles til under 5 °C på 3-4 dage og til den optimale temperatur inden for yderligere 2 dage. Kontrolleret atmosfære bør nås senest 7-10 dage fra begyndelsen af lagringen, og lagring ved et meget lavt indhold af ilt (Ultra Low Oxygen, dvs. under 1,8 % ilt) bør nås inden yderligere 7 dage.

Vurdering af frugt til friskfrugtmarkedet eller saftfremstilling efter lagring

37. Al rådden frugt, også frugt med kun mindre rådgreb, bør så vidt muligt fjernes, og sund frugt bør opbevares i en ren beholder til frugt i løs vægt.
38. Når beholdere fjernes fra lageret med henblik på udvælgelse af frugt til detaileddet, bør beholdere med frugt til saftfremstilling påføres et særligt mærke og returneres til kølelageret senest 12 timer efter sorteringen. Det tidsrum, hvor frugten befinder sig i omgivelsestemperatur, bør være så kort som muligt. Frugt til saftfremstilling skal helst opbevares ved < 5 °C, fra den fjernes fra lagerrummet, til den presses, og den bør anvendes hurtigst muligt.
39. Frugt, der sendes til saftfremstilling, bør anvendes hurtigst muligt og inden for den normale holdbarhedsperiode, som anbefales for frugt fra samme lager. Alle former for stød fremmer dannelse af patulin, og stød bør derfor så vidt muligt undgås, navnlig hvis frugten skal opbevares i mere end 24 timer ved omgivelsestemperatur inden presningen.

II. ANBEFALET PRAKSIS PÅ GRUNDLAG AF GOD FREMSTILLINGSPRAKSIS

Transport, kontrol og presning af frugt

Mekanisk høstet frugt og frugt til friskfrugtmarkedet

a) Frugt til friskfrugtmarkedet

40. Transporttiden for lagret frugt fra kølelageret til forarbejdningsvirksomheden bør være så kort som muligt (helst < 24 timer før presningen, medmindre der er køleanlæg).
41. Sorter med åbent bæger er særligt modtagelige over for centerråd. Disse sorter bør undersøges for centerråd ved regelmæssig kontrol umiddelbart inden presningen. Der bør udtages en passende stikprøve af æbler fra hvert enkelt parti frugt. Æblerne skæres hver især midt over på tværs og undersøges for tegn på mycelievækst. Hvis forekomsten af centerråd overstiger det godkendte niveau, bør partiet ikke anvendes til saftfremstilling. Forarbejdningsvirksomheden bør angive, hvor stor en andel af frugtleverancen der må have tegn på råd under hensyntagen til virksomhedens evne til at fjerne frugt med råd under kontrollen inden forarbejdningen. Hvis denne andel overskrides, bør hele frugtpartiet afvises.
42. Når frugten ankommer til forarbejdningsvirksomheden, bør den underkastes kvalitetskontrol, navnlig med hensyn til eksterne og interne skimmelangreb (jf. punkt 43).

b) Mekanisk høstet frugt og frugt til friskfrugtmarkedet

43. Under forarbejdningen, men inden presningen, bør frugten sorteres omhyggeligt med henblik på at fjerne frugt med synlig skimmel (regelmæssig kontrol af stikprøver for intern skimmel, ved at frugt deles, jf. punkt 41), og den bør vaskes grundigt ved anvendelse af drikkevand eller vand, der har været underkastet en passende behandling.
44. Saftpressere og andet udstyr til fremstillingen bør rengøres og desinficeres i overensstemmelse med branchens bedste praksis. Saftpressere og andet udstyr skal almindeligvis spules med en højtryksspuler og desinficeres med et passende desinfektionsmiddel, hvorefter de skylles igen med koldt drikkevand. På nogle anlæg, som fungerer næsten kontinuerligt, bør rengøringen foretages en gang pr. skift eller en gang om dagen.
45. Efter presningen bør der udtages saftprøver til analyse. En repræsentativ prøve af produktionen som helhed bør analyseres for patulin ved hjælp af en passende metode i et laboratorium, der er akkrediteret til at foretage en sådan analyse.

46. Saften bør nedkøles til < 5 °C og holdes nedkølet samt opbevares ved et meget lavt indhold af ilt (Ultra Low Oxygen), inden den koncentrerer, emballeres eller pasteuriseres.
47. Saft bør først sendes til emballering, når der er givet tilladelse hertil, efter at analysen har vist, at patulinindholdet ligger under grænseværdien.

Emballering og afsluttende forarbejdning af saft

48. Skimmeltyper, der kan producere patulin, kan sammen med andre skimmel- og gærtyper især forekomme i saft, der ikke har været koncentreret. Det er af afgørende betydning, at man forebygger, at sådanne organismer udvikler sig under transport og lagring, for at forebygge fordærvelse af produktet og samtidig forebygge patulinproduktionen.
49. Hvis saft skal opbevares i et tidsrum inden anvendelsen, bør temperaturen sænkes til højst 5 °C for at mindske udviklingen af mikroorganismer.
50. Det meste saft varmebehandles for at sikre, at enzymer og fordærvende mikroorganismer går til grunde. NB: En sådan behandling vil generelt dræbe svampesporer og vegetativt mycelium, men vil ikke destruere patulin, der allerede forekommer.

Kvalitetsvurdering af saft

51. Specifikationer for indkøb af æblesaft eller æblesaftkoncentrater bør omfatte grænseværdien for patulin baseret på en relevant analysemetode, der er i overensstemmelse med Kommissionens direktiv 2003/78/EF (EFT L 203 af 12.8.2003, s. 40) om prøveudtagnings- og analysemetoder til officiel kontrol af indholdet af patulin i levnedsmidler.
52. Der bør udarbejdes en plan for udtagning af stikprøver af produktet med henblik på at sikre, at det færdige produkts patulinindhold overholder grænseværdien.
53. Pakkeriet skal forvisse sig om, at saftleverandøren er i stand til på korrekt vis at kontrollere sine egne arbejdsgange, med henblik på at sikre, at ovenstående henstillinger er fulgt.
54. Pakkeriets kvalitetsvurdering af æblesaften skal omfatte brix, pH-værdi, smag, farve, turbiditet osv. Den mikrobiologiske kvalitet bør overvåges nøje, da den er en indikator ikke blot for risikoen for potentielt patulinproducerende organismer, men også for hygiejnen i de foregående led i produktionen.
55. Der bør foretages yderligere kontrol af det emballerede produkt for at sikre, at det ikke er forringet i forbindelse med emballeringen.

Konklusion

56. Disse retningslinier for god praksis indeholder nogle generelle principper for forebyggelse af patulin i æblesaft. Det er vigtigt, at de generelle principper føres ud i livet af nationale myndigheder, idet der tages hensyn til de lokale æblesorter, klima, lageranlæg og produktionsvilkår, så principperne bliver mere gavnlige for frugtavlere og forarbejdningsvirksomhederne.
  57. Det anbefales, at man anvender et post-harvest-styringsystem baseret på HACCP til reduktion af patulin i æblesaft.
-

BERIGTIGELSER

**Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1381/2003 af 31. juli 2003 om fastsættelse af maksimums-
nedsættelsen af importtolden for sorghum inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 699/2003 omhand-
lede licitation**

(Den Europæiske Unions Tidende L 194 af 1. august 2003)

Side 78, artikel 1:

i stedet for: »33 500 t«

læses: »35 500 t«.
